

fortsettelse av gjennomgangen fra notater fra LIVETS BOG – her del 3

1368. ”Krigens” struktur er ikke alene kampen om områder og materielle ”verdier” – men representerer en hel tilværelsessone, hvor de levende vesener blir omformet fra dyr til mennesker. Alle jordmennesker av idag – som skal bli ”aspiranter” til Det Riktige Menneskeriket – må gjennom de samme lidelser i sum, for å bli et vesen av lys og kjærlighet. Var det ikke slik, måtte selve verdensplanen lide under grunnleggende feil og mangler, og alt ville være at kaos som for lengst ville ha gått til grunne.

1369 Ikke alle går gjennom sin lidelseskulminasjon samtidig. Mens noen opplever ”helvete” i alt og ett – lever andre i sin høyeste lykke, på det åndelige plan i diskarnert tilstand. Det antallet av ofre som det drepende prinsippets sone har ”krevd” i utviklingen – stopper ikke ved femti eller hundre mill., men representerer milliarder på milliarder av dødsofre og invalider.

Det er i sannhet en mørk fortid som jordmenneskeheten har lagt bak seg i utviklingen.

1370 ”Døden, krigen og lidelsene” – vil forfølge vesenet gjennom de ”nødvendige” inkarnasjoner, inntil det kan heve seg over dette primitive bevissthetsområde – båret av nestekjærlighets talenter.

1371 Ethvert organ som er inne i en fornyelsesprosess – det som stadig blir forbedret og fullkommengjort med nye raffineringer i sin eksistens’ favør – er slett ikke døende - men er på vei mot sin blomstring eller kulminasjon. Slik er det med krigen og dens våpener – disse er i vekst i forsatt ”forbedring”.

1372 Jordmennesket tror idag at de kan slukke ild med ild. De tror at krigen kan utrykkes ved krig.

1373 Men det er ikke Forsynets plan at Jorden skal brenne til en livsdød askemasse. Det ville vært imot all naturlig vekst klodevesenet skulle møte en slik dødbringende karma rett før det skal tre inn i sitt kosmiske livsavsnitt.

1374 Den fullkomne skaperplan som er blitt satt ut i livet gjennom årmillioners utvikling, er ikke tiltenkt en plutselig tilfeldig avslutning rett før selve ”sluttresultatet” – det ferdige menneske – skal ”fødes”.

1375 At sommeren kan bli til høst og vinter – for omsider igjen å bli til vår og sommer – altså selve kretsløpet – er et kosmisk prinsipp, uten ved hvilket ingen ting kunne sanses og oppleves.

- 1376 Verdensplanen bringer her sitt skaperresultat til sitt ”endemål” – Det Riktige Menneskeriket eller ”himmelrikes rike”.
- 1377 Den “djevelbevisstheten” som idag utløses, har sitt utspring i urbegjæret som regulerer alt i kretsløp gjennom hunger og mettelse. Slik sett har mørket sin utløsning via X2 - skaperprinsippet - og kommer på et tidspunkt til uttrykk som de mest drapeseffektive våpen - slik vi ser i dag rundt oss. Men mørket er altså dypest sett rotfestet i vesenets eget urbegjær.
- 1378 Da menneskets drapsfunksjon er en “nedarvet” organisk forbindelse eller c-viten fra det rene dyreriket, kan ikke denne mentalitet borttvinges med våpen, men må “utvikles bort” gjennom egenopplevde lidelser, og derved skape en gradvis mentalitetsforvandling gjennom mettelsesprinsippet.
- 1379 I en sone hvor den sterkestes rett gjelder, må jo idealet for de dertil hørende vesener bli å kunne være den absolutt sterkeste. I motsatt fall måtte en jo utgjøre en slave av den sterkeste. Denne stadige kamp om å bli “den sterkeste”, har framøvet dertil hørende automatfunksjoner eller “c-viten” i disse individers overbevissthet - X2. Denne automatfunksjon er det som stadig utøser de større eller mindre kriger rundt om på jorden idag. De “vil” ikke krige, men kriger gjør de allikevel - altså som automatfunksjon.
- 1380 I “fredens navn” kan selv de verste, mest rå og barbariske drapsmetoder tillates. I krigens grufullheter premieres drapsoperasjoner med ordener, titler, ære og berømmelse - såfremt handlingene er utført i “fredens tjeneste” eller som “forsvar”. Ja - “forsvaret” krever jo nettopp av sine medborgere at de skal drepe dersom noen forsøker å ta noe av deres land eller annen eiendom. “Freden” er det store ettertraktede mål som alle søker imot i sitt indre. At man ikke forstår hvilke redskaper som freden kan skapes med, er jo alle verdens “forsvar” et bevis på.
- 1381 “FREDEN” -- alles håp og mål, er en sfære hvor ingen “krig” finnes. Ingen arbeidsledighet, armod, nød eller elendighet. Her lever ingen på andres arbeide. Her er alle dagens defekter og svakheter i samfunnet fjernet.
- 1382 “Politikken” fram mot dette målet - er kun nestekjærligheten. Alle skavanker ved dagens samfunn bunner jo nettopp på manglende nestekjærlighet. Jorden yter til fulle de nødvendige mengder av materier for å kunne gi alle sine milliarder av mennesker - et hus, oppvarmet og belyst med elektrisitet - og alle nødvendige klær og fødemidler. Det er altså ikke det materiale grunnlaget som mangler når det gjelder å kunne skape en rettferdig verden. Derimot er selve nestekjærligheten mangelvare i denne sammenheng. Det er jo denne som skal utvikles gjennom de kommende begivenheter på jorden.
- 1383 Ikke merkelig at alle verdens store åndelige førere av menneskeheten, samt de siste verdensgjennløserne - har poengtert nødvendigheten av

nestekjærligheten som det eneste sanne grunnlag for verdensfredens skapelse. Nestekjærligheten eller den uselviske kjærlighet - er selve livets høyeste fundament - og vil bli all fremtidig forsknings dypeste objekt, høyeste mål og det mest tiltrekkende ideal.

- 1384 Nestekjærligheten er den høyeste form for mental og legemlig kunnen. Hele den millionårige fortidige utviklings hensikt, er å kunne omdanne det "sovende" vesen til igjen å bli et kjærlighetsideal - etter å ha trådt ned i lidelsenes nødvendige vekkemidler. De skapende krefter som har omformet materien fra en glødende tåkemasse - via en ildtilstand, og videre til mineralsk, vegetabilsk og animalsk tilstand - gjennom umåtelige tidsrom - har ikke dagens famlende og "dødstrette" menneske som sitt endelige sluttresultat. En Guddom med et slikt ønskelig mål for sin "skapelse" måtte være abnorm.
- 1385 Ettersom Guddommen sanser gjennom de levende vesener, måtte Guddommen selv på mange felter være "uvitende om livet" - dersom den i dag uferdige menneskehet skulle fortsette å leve i uvitenhet i all framtid.
- 1386 Menneskeheten er nå etter årmillioners utvikling rede til å ta imot de evige facitter - og derigjennom selv klar til å bli "innvidd" gjennom egenopplevde erfaringer.
- 1387 Uten kontraster - ingen opplevelse. Intet lys uten mørke. Intet hat uten kjærlighet. Ingen mettelse uten ved sult.
- 1388 Skapelsesprosessens formål er nettopp kjærlighet. Dette er samtidig nå hele menneskehetens mål, da den har fått - og enda en tid (husk dette var skrevet på 40-tallet) - vil få, demonstrert hva manglende nestekjærlighet og omtanke ovenfor "sin neste" vil medføre av krig og elendighet.
- 1389 Gjennom menneskets mentale forandring bort fra det drepene prinsipp, ser vi at det lyser fram ET ØNSKE om denne forandring. Dvs. det er de vesener som i fortiden var brutale og drepene i sin framferd - som i dag, i senere gjenfødslar - framtrer som edlere og mer forfinede vesener. Det rå og brutale toner bort etter hvert som lidelsenes virkninger forandrer vesenets mentalitet. Martinus spør også her hvordan vesener som fødes inn i verden der hvor "fred" hersker, kan være tilfreds med denne tilstand - dersom de ikke hadde levet før og derved heller aldri har kunnet ønske seg denne situasjonen.
- 1390 Hvilken nytte har selve utviklingen hatt - f.eks. selve forbedringen av de menneskelige organismer/legemer - dersom selve vesenet ikke kunne oppleve selve forbedringen. Hadde ikke de i dag levende vesener *opplevd* de "underliggende" trinn, ville de ikke kunne *oppleve* det som fremgang eller forbedring - og en utvikling ville da være helt bortkastet - dvs. den kunne da

- ikke finne sted. Hvorfor eksisterer utviklingsstigen, når ingen noensinne kan oppleve dens UTVIKLING? Hvilken trapp som ingen kan "gå"?
- 1391 Hele dannelsen eller skapelsen av utviklingsstigen, ville være det totale spill av energi dersom det ikke fantes noe EVIG OPPLEVENDE som kunne oppleve forandringene - eller de slik oppståtte kontraster i livsopplevelse.
- 1392 At ordet "rettferdighet" selvsagt heller ikke kan finne plass i det renmaterialistiske verdensbildet - hvor alt forsøkes forklart ut fra ettlivs-troen - er også absolutt logisk.
- 1393 Denne ettlivshypotese resulterer dessuten i at hele dette utviklingsløp aldri kan *oppleves* som en sluttfacit - eller sanses i en helhetlig forståelse av noen som helst av "de levende". De er jo alle i denne oppfattelse kun "blitzglimt" i evigheten. Ja - ut fra dette skulle alle kun bli som INTET å regne.
- 1394 Ettlivstroen måtte - dersom den var sannheten - bryte totalt med all den øvrige logikk som naturen ellers framviser i den uendelighet av skapelser - som vi ser rundt oss. For her ser vi at alt oppfyller HENSIKTER - logiske "misjoner" - intet er her overflødig eller bortkastet. I naturen ser vi f.eks. at vinterens tilsynelatende død ikke er noen virkelig død - men en hvilepause hvor LIVET samler seg til nytt "liv" i en fantastisk kraft.
- 1395 Vesener på dette utviklingstrinn er altså fanget i ulogikk når det gjelder spørsmål om LIVET og dets mangfoldighet - og dette er medvirkende til all den "elendighet" som vi ser i verden i dag.
- 1396 Menneskene ser "sannheten" - men tror på "usannheten". Det fysiske syn er som et lokalt syn og her ser det logisk bygde "nærbilder" mens det tror at "kaos" hersker i det store - der det selv ikke overblikker tingene. Er det da merkelig at verden her er så uferdig og kaotisk - når vi vet at den styres etter uvitenhetens prinsipper. Og hvordan skal et verdensbilde som i oppfattelse er selve kontrasten til virkeligheten, lede til annet enn misoppfattelser og kaos?
- 1397 Jordmennesket ser utviklingen av "livet" gjennom grav- og skjelleffunn. Men hvordan forstå LIVET ved å forske i forfall og "død"?
- 1398 Mennesket ser kun materien - men er blendet for LIVET. Det er så tiltrukket og dyrkende av materien (X3 - det skapte) - at det slett ikke kan se selve LIVET eller DET LEVENDE. Det oppfatter nok delvis logikken i det naturskapte, men kan overhodet ikke se noe LEVENDE OPPHAV bak naturens fullkomne logikk. Likeledes ser det utviklingen som en stadig stigende grad av fullkommenhet - i en gradvis vekst som utvikles framover (oppover) og ikke bakover (nedover). Men denne vekst opp ad trappeformasjonen bestiges altså av helt "nye" vesener tror man - vesener som aldri før skulle ha levd - men hvorfor finnes denne vekst? Ja - slike

- spørsmål stilles ikke - men dog sees utviklingen - uten at man forstår hvorfor.
Hvortil en stige som ingen skal kunne bruke?
- 1399 Gjennom utgravninger og funn blir det stadig klarere for jordmennesket at Jordens utvikling har foregått i små trinn. Det har aldri vært stillstand - men alltid forandring. Men jordmennesket som kun bedømmer det som det ser - tror at selve LIVET forsvinner sammen med kroppens livløshet og død. Det ser jo ikke selve DET LEVENDE som sanser GJENNOM eller via kroppen.
- 1400 At vesenet skulle "dø" ved "syndefallet i Edens Have" - når det spiste av kunnskapens tre - betydde at det derved skulle komme bort fra VIRKELIGHETEN eller selve sannheten. Usannheten skulle komme til å kulminere i dets bevissthet. Mennesket skulle her begynne å tro på døden istedenfor LIVET. DET LEVENDE skulle her bli mystikk.
- 1401 "Døden" er altså det dominerende i det materialistiske jordmenneskets forestillinger. Det benektet noe overfysisk - en evig åndelig - eksistens. Men idet at vesen kan forme en slik teori eller tankerekke, så beviser dette jo at dette "noe" som former disse tanker eksisterer. Men dette "noe" er fullstendig mystikk for materialisten. Han tror heller at "Jeg'et" kun består som en ren "materiklump" - en samling atomer og elektroner.
- 1402 Når det levende "noe" skiller seg ut fra det fysiske legeme, blir dette straks til et lik. Omvendt kan dette noe trenge inn i et foster og la dette utvikle seg og vokse fram til fødselen. Videre gjennom livets stadier - frem til alderdomsstadiet - som er en langsom dødsprosess. Også søvnen er en inn- og utgang av DET LEVENDE i organismen. Under søvnen sanser DET LEVENDE gjennom andre legemer enn det fysiske. Men legemer av MATERIE, kan aldri være det samme som LIVET som sanser BAK eller gjennom legemene.
- 1403 Det er altså "Noe" som opplever, sanser og lever - og dette er det bakenforliggende "Jeg'et".
- 1404 Selve de fysiske legemer er jo også en "opplevelse" - noe skapt - og "en opplevelse" kan ikke alene sanse og motta impulser.
- 1405 Den materielle vitenskap finner enda ikke annet svar på livsgåten enn at en materieklump "opplever" andre materiekumper. Man tror her at det er MATERIEN som sanser, opplever og lever som ved en ren tilfeldighet. "Livet" blir for dem kun materier - men hvem eller hva skal bringe disse stoffer i riktig stand eller blanding?
- 1406 At verdens "genier" og åndsledere har eksistert mener man da skyldes rene tilfeldigheter. Ja - naturens "tombola" måtte ha "gevinst hver gang" - på tross av uendelige små sannsynligheter - dersom alle verdens levende vesener skulle ha fremkommet ved rene tilfeldigheter.

- 1407 Ettersom et menneske består av utallige millioner av mikrovesener - som i sine individuelle strukturer nettopp representerer en 100% tilpasning til makrovesenet - vil en tilfeldig dannelse av livet og dets utallige organismer ikke kun betinge EN - men milliarder på milliarder av "tilfeldigheter" som skulle klaffe 100%. Det ble som om man skulle ha "12 rette i tipping" hver dag hele livet gjennom - eller "alle rett" på en tippekupong med noen milliarder av fotballkamper - og egentlig mye mer enn det.....
- 1408 Når man innser at menneskets legeme - som et eksempel - er en logisk kombinasjon av energier og stoffer - og samtidig tror denne kombinasjon er tilfeldig dannet - så tror man i virkeligheten at tilfeldigheter skaper logikk. Men prøv bare å legge en million papirlapper med alle ord påskrevet i en beholder og så trekke en etter en ut - og skrive disse ord etter hverandre i den rekkefølge de ble trukket i - og samtidig håpe disse skulle bli et leksikon....
- 1409 Men naturens planmessigheter er ikke uttrykk for tilfeldigheter, men derimot for logikk - som kun kan være en egenskap hos noe LEVENDE. Og dette levende har ønsker og VILJE. Alt skapt(dannet) er altså alle resultater av ønsker eller begjær hos noe som er gått forut for disse ønsker. Opphavet kan derfor aldri finnes på det materielle eller fysiske plan. Opphavet er USYNLIG for det fysiske syn - kun ønsket eller begjærets virkninger kan sanses.
- 1410 Derved blir det her klart at det levende vesen består av to ting - nemlig selve skaperen (X1) og det skapte (X3). Selve skaperen kan ikke bli til av intet - altså har denne alltid eksistert. Det skapte - X3 - er kun timelige eller midlertidige detaljer i ALTETS kraftocéan.
- 1411 Hele utviklingens gradvise trinnstruktur er ikke en tilfeldig oppadgående "trapp" - men er dannet og eksisterer i kraft av det Guddommelige "Noe" - "Jeg'et" - bak ethvert levende vesen. Gjennom sult og mettelsesprinsippet er de levende vesener evig "vandrende" på disse trapper i spiralkretsløpet. I dette perspektiv er alt "såre godt" - dvs. det kan ganske enkelt ikke være annerledes. Samme kretsløpsprinsipp ligger også bak vannets forvandling fra den stinkende kloakk - til det skinnende klare kildevann i en fjellbekk.
- 1412 Ja - organismene hos menneskene består jo mest av vann - men dette vann er ikke selve DET LEVENDE. Når da alt i naturen er underkastet kretsløpsprinsippet - må dog "Jeg'et" være et unntak. Men LIVET følger dog dette kretsløpet og opplever gjennom det.
- 1413 Gjennom materiens kretsløp kan ÅNDEN eller "Jeg'et" følge med nedover og igjen oppover på utviklingens mange trinn. Det grunnleggende i naturens skapelser er jo nettopp kretsløp, der livsrytmen stadig skifter og aldri står stille. Her kan "det levende" oppleve hele Altet's utallige variasjoner i

kontraster på de forskjellige trinn på utviklingsstigen. Ja - trinnene eksisterer jo nettopp for at de levende vesener skal kunne oppleve selve trinnenes detaljer. Men for å komme til et høyere trinn, må "det levende" lære å kjenne de samme trinns "lover" og væremåter - og dette besørger utviklingen selv - bl.a. gjennom verdensgjøløserne. For hvert liv kommer de nærmere trinnet over - beriket med nye opplevelser og erfaringer.

- 1414 Ettersom absolutt alle levende vesener må vandre den i hovedsak samme livsvei - og derved høste de samme erfaringer - blir det en kjennsgjerning at livet er 100% rettferdighet og kjærlighet. Utviklingen oppover er selve evighetens nyanser i nået og tiden. Tiden er kun lokale "klokkeslett" i evigheten. Og evigheten er selve LIVET som opplever *timeligheten*.
- 1415 Det absolutt fundamentale i tilværelsen er altså ALLKJÆRLIGHETEN. Manglende nestekjærlighet ligger bak alt som kan kalles "det onde". Kloden er nå til fulle ferdigskapt for at "himmelrikes rike" kan dannes på denne planet. Det er kun ferdigskapelsen av dens mikro-vesener - menneskene - som gjenstår. Hele utviklingen er derved en kjærlighetsåpenbaring der Guddommen leder og kjærtegner sine "barn".
- 1416 Men når det gjennom hele det uendelige univers "blåser en kjærlighetsvind" - som kjærtegner alt og alle - hvordan kan da noen mikro-mikro-individer på et lokalt sted i Altet - gå imot denne "vind"? Hvordan kan myggen fly imot stormen? Må ikke enhver vilje som går imot universet her komme til kort? Hvordan går det når noen dråper hater - mens havet elsker alle? Må ikke også da tilslutt også dråpene rette seg etter "havets" kjærlighet? Dette ikke å elske sin neste, blir da å gå imot verdensaltet og derved imot selve livet. Hva er alle klodens væpnede hærer annet enn mikrober i kamp mot verdensaltet?
- 1417 Disse mikrober vet selvsagt ikke at de her kjemper mot Forsynets vilje på det nåværende tidspunkt. Man går her imot selve verdensaltet. All ukjærlighet er derved at attentatforsøk på verdensaltetets struktur. Herav all krig og derpå følgende lidelse.
- 1418 Når vesenene her til stadighet dreper og hater sin neste, er det bevis for at den Guddommelige skapelsesprosess enda ikke er ferdig. Men i kraft av hele den nye verdensimpuls' energier - er denne "skjevhet" på rask vei til å rettes opp. Ja - aller former for militær- eller religiøs voldsbruk, skjer bak skjulet av selvforsvar eller derved et forsøk på iklede voldsbruken et skjær av humanitet eller rettferdighet.
- 1419 Begge de foregående verdenskriger har helt klart vist at makt, tortur, myrderi og utryddelse - aldri kunne få et permanent fotfeste. All dyrkelse av makten i stedet for retten, vil uunngåelig være dømt å mislykkes så lenge man her går imot selve KOSMOS. Like lite som en maur kan forandre klodens bane rundt

solen og stoppe dens rotasjon eller døgnrytme - like lite kan jordmennesket forandre de kosmiske lovene og deres evige kretsløp.

- 1420 Hele verdensimpulsen med sin millionårige "historie" viste seg å være 100% logisk eller hensiktsmessig. Dette blir derved selve livets hovedfacit. Kun nestekjærligheten kan frita kloden med alle dens beborere fra å leve i lidelsenes mørke. Men å praktisere nestekjærligheten er vanskelig for et vesen som har levd i egenkjærligheten i utallige inkarnasjoner og videre har et spesialorgan i utøvelsen av den egenkjærlige seksualakt. Denne enpolige egenkjærligheten er da også den kjærlighet som blir hyllet som den edleste og høyeste hos folk flest - av flokken og familien.
- 1421 Men ingen skal bli stående på sitt nåværende stadium for hele framtiden - hele ALTET er i stadig vekst. Selv om Moseloven påbød mannen å kun elske sin hustru - så er ikke denne moralrettledning og lov ment å skulle gjelde for all framtid. Etter hvert må vesenet forlate sitt nåværende trinn for i kraft av loven om hunger og mettelse - tre inn i nye opplevelsesområder. Disse vil alltid representere en vandring OPPOVER utviklingstrinnene.
- 1422 Verdensgjenløserne har i denne sammenheng hatt til oppgave å lede vesenene oppover i små trinn - og vekk ifra det drepende prinsipp - bort fra Moselovens hevn- og straffelovgivning. Og alle de siste verdensgjenløseres læresetninger har vært basert på "å elske sin neste som seg selv."
- 1423 For "Adam og Eva" - dvs. for vesenene som hadde nestekjærligheten og lyset som en c-vitenfunksjon, var dette å "synde" eller spise av kunnskapens tre - det samme som å tre inn i materien igjen - for herigjennom å kunne høste erfaringer som kunne danne kontraster og derved gi nytt "liv" i det kjærlighetsmettede vesenen. Slagen (djevelen) var det vesen (av flere) som hadde som misjon å bidra med å lede de lysmettede vesener ned i materien - med i lidelsenes mørke. Her "våknet" de igjen og et nytt kretsløp i spiralen var under utvikling. Slik "blåser" Forsynet stadig "nytt liv" inn blant sine "sønner".
- 1424 Det Gamle Testamentes beretning om Adam og Eva i paradiset, er altså en beretning om vesener som påbegynner et nytt kretsløp som plantevesener i det ytre - mens de på de indre plan enda lever i salighetserindringer fra siste spiralkretsløp.
- 1425 Men plantens anelsestilværelse er slett ikke livets mål. De skal nå fram til å bli eksperter i dette å skille mellom "godt" og "ondt". Dette gjennom at planeten gjennom gradvis forandring - ble til et dyr som inntil genialiteten kunne befordre det drepende prinsipp. Men gjennom virkningene av denne drepende framferd, lærte det geniale dyr - altså jordmennesket - å kjenne forskjell på godt og ondt.

- 1426 Mennesket er for lengst blitt ekspert i å gjøre "det onde". Her er mettelsen i ferd med å nåes. Kontrastprinsippet medfører nå at evnen til å gjøre "det gode" nå er under utvikling.
- 1427 Samtidig som *ledningen* av jordmenneskeheten ut av dets fortidige paradiset - dyreriket - går under, så framstår ønsket om å kunne beherske den motsatte mentalitet - altså ALLKJÆRLIGHETEN. Men i fjern fortid var det dog dyrerikets væremåter - makt og styrke - som utgjorde dets høyeste ønsker.
- 1428 I den ekteskapelige sone kan kjærlighetsloven "om å elske sin neste som seg selv" - umulig overholdes. Her er jo vesener av samme kjønn i en sammenhengende kamp mot hverandre om det motsatte kjønns gunst. Den ekteskapelige sone må derfor naturlig nok være basert på Moselovens påbud.
- 1429 Jødene måtte altså korsfeste dette mennesket som ble som "slangen" i deres "paradis". Dessuten overholdt han ikke det jødiske påbudet om å gifte seg.
- 1430 Før har man "forbannet" den begivenhet som kaltes "syndefallet" og kalt hele den jordiske tilværelse for en "forbannelse". Det handlet om en "vred gud" som var både straffende og hevngjerrig for at menneskene "syndet".
- 1431 Hvorfor forbanner så et vesen den tilstand som det selv har ønsket og valgt å gå inn i? Denne forbannelse belyses ved at vesenene her kaller livet for "et helvete". Dette fordi de nå er mette av de fortidige idealer og mål. Og idealet er nå jo en gledes- eller lystilværelse fordi man er mett av "mørket" - som før var "lys". Et utviklingsrikets "paradis" er der flertallet er i kontakt med dette trinns lover. Men vi har jo mange utviklingstrinn og derved mange paradiser.
- 1432 Lengslene etter de nye idealer - dvs. lysskapsene - oppstår dog ikke samtidig hos alle vesener. *De første* som har dette stadium innen et samfunn eller på en bestemt klode - vil til å begynne med bli forfulgt og hatet - fordi flokken enda lever etter de "gamle" makt-idealene. Men etter hvert som de andre individer også høster nye erfaringer - vil disse begynne å forstå "pionerene" og derved begynner de å tilbe disse. Og på samme måten som de tidligere hadde antipati mot en moral som lå for høyt eller langt foran dem - vil de, når dette moralnivå er nådd, ha en antipati mot de som enda befinner seg på de lavere moralnivåer (f.eks. de som i dag kalles for tyver, forbrytere, voldsmenn, osv.)
- 1433 I det tidligere spiralkretsløp hadde kjærligheten blitt c-viten. I "paradiset" trengtes derfor intet av "forsvar" eller tanker om selviskheter. Her levde alle i automatfunksjon av å tjene sin neste. Selviskhetens "organer" forsvant her naturlig i utviklingen. Vesener i salighetsriket hadde lysskapsen som ren automatfunksjon - der den også fortsatt virker litt lenger fram i vesenets

- utvikling - i planteriket. Disse lever som bekjent på instinkt - mental automatisme.
- 1434 Budskapet fra "slangen i paradiset" - om at man skulle "dø døden" i kosmisk forstand - er til fulle blitt virkelighet i det stadium som jordmennesket nå er i. Der det i sin materielle ørkenvandring tror på sitt eget opphør og sin evige undergang. De høyeste lysopplevelser fra Den Guddommelige Verden og SalighetsRiket - som vesenet etter hvert ble mettet av, får man her i dyrerikets intellektualiserte sone - den største kontrast til. Her "er" vesenet kun materie. Trosevnen er degenerert og kun materien er objektet for tilbedelse og eierbegjær. "Døden" er den altbeherskende overtro og faktor i vesenets bevissthet her. Kun på dette stadium i spiralkretsløpet finner vi de "kosmiske lik".
- 1435 Mens vesenet her er blitt et geni i kunnskap om materien - og samtidig har kunnet sette selve materien i sving for å utføre alle mulig automatiske arbeidsoperasjoner - så er vesenet her totalt uvitende om sitt eget "Jeg" - sin egen organismes struktur, og hele livsmysteriet. Dvs. - livet blir her et mysterium, i kraft av vesenets uvitenhet om seg selv og alle andre veseners livsopplevelse. Her blir naturen "forklart" som kun å være resultater av tilfeldigheter - og fasiten er kaos. Her er livets "tilblivelse" å betrakte som et uhell eller en abnormitet i dette virvar av tilfeldige materier i verdensrommet.
- 1436 Mennesket betrakter her "sin neste" som kun materie. Det samme prøver å forme denne "materie" etter egne ønsker og begjær. Her går vesenet ikke av veien for å benytte de mest drepene energier for å "forme" sin neste etter egne ønsker. Her ser mennesket intet "liv" i sin neste. Kun materie - som det håper å kunne utnytte til egen fordel.
- 1437 Krigen oppstår der flere vesener tror de kan utnytte andre vesener og forme dem som materie. Krigens "ofre" på slagmarken var allerede (kosmiske)døde før de gikk inn i krigen. Individene her tror at det levende har begynnelse og avslutning - og kun er en midlertidig foreteelse - at "det levende" er stoff.
- 1438 Men et liv som kun er materie er intet liv, men kun bevegelse - dvs. "død". Altså er her forutsigelsen blitt virkelighet - at de skulle "dø døden" dersom de spiste av kunnskapens tre - dvs. vandret ut i materien. "Livets" fasit blir her "døden".
- 1439 Gjennom "dødens" prinsipp kan man få oppleve *det evige liv* gjennom timelige - midlertidige - detaljer. Man fokuserer evigheten gjennom de timelige detaljer og de enkelte livs opplevelser.
- 1440 Som kjent utgjør selve DET LEVENDE - "Jeg'et" eller X1. Dette er kun NOE. Intet mer. Var det noe mer, måtte det være skapt - dvs. midlertidig.

- 1441 Gjennom sin skaperevne kan "Jeg'et" så ikle seg skapte eller midlertidige foreteelser - legemer - for sansning. Enhver skapt ting rommer dog selve evigheten. Vi finner ingen grenser verken nedover eller oppover i materien. Ja - selv et sandkorn rommer evigheten. Vi kan fortsette å dele og dele - uten å komme til noen grense i teorien. Ingen skapt ting er liten nok til ikke å være en uendelighet. Men uendelighet kan kun gis fasiten "noe som er" - og her er vi ved Guddommen - X1.
- 1442 Så vel rommet som tiden innehar selve evigheten i seg. "Jeg'et" ER selve evigheten - den totale stillhet. Kun via skaperevnen, kan "Jeg'et" ikle seg begrensninger i materien. Men disse begrensninger er også illusoriske - da de i virkeligheten i seg selv også rommer evigheten.
- 1443 Det evige liv framtrer som en skiftevis fremtreden som "et levende" og som "et dødt" vesen. Spiralkretsløpets struktur former seg som en "livssone" og en "dødsone". Dvs. "det gode" og "det onde" - lyset og mørket. Kun disse sammen danner kontrast - grunnlaget for opplevelse.
- 1444 Livssonen har altså på et stadium i kretsløpet en minste utfoldelse - som er så liten at den her ikke når ut til dagsbevisstheten. Her tror vesenet seg selv å være ett med materien.
- 1445 Jordmennesket har kun den lille mengde med livssonens energi med seg, som skal til for at det kan erkjenne seg som levende i nuet - og den korte del av livet som deres hukommelse rår over. Hovedfasiten på ALT blir da her død og undergang. Bevegelsene i verdensrommet "er her" kaos og tilfeldighet og der ser her kun død og fravær av liv i hele det kosmiske kraftocean.
- 1446 Her i dette stk belyses eksempelet om at en celle i kroppen vår som tror den er den eneste AV LIV i organismen - og at det øvrige kun er døde tilfeldige energier.
- 1447 Etter "dødsrikets" kulminasjon eller maksimalutfoldelse, begynner så det latente "livsrike" å utvikles. Dette er en følge av selve Verdensaltets' utviklingsprinsipper - som er evige og like uforanderlige som det øvrige i overbevisstheten - skape-evnen. At "livsrikets" spede begynnelse allerede er plantet her på Jorden, er en realitet gjennom de humane verdensimpulser: kristendommen, buddhismen og islam. Alt som arbeider i humanitetens retning, er en underminering av "dødsriket" eller den mørke del av spiralen. Ja - "vårssymptomene" er allerede så smått begynt å innvarsle den kosmiske sommeren. For jordmenneskeheten er vinterens verste mørke og kulde snart forbi. Det øynes snart vårlyset.
- 1448 I Det Fullkomne menneskeriket er det et like nødvendig behov å få kunne gi nestekjærlighet, som det i dyreriket er nødvendig å ta eller eie ren parringsmessig "kjærlighet".

- 1449 "Himmelrikes Rike" er altså ikke en kommende åndelig tilværelse etter døden, men en kommende fysisk rike her på Jorden. Om den åndelige tilværelse etter døden brukte Kristus uttrykket "himmelen". Det er dit man kan komme på et midlertidig besøk som gjest mellom hver enkelt inkarnasjon.
- 1450 Denne mørke tilværelsesform som menneskeheten i dag lever i, har til oppgave å avføde et begjær etter å komme ut av denne mørke tilværelsen og inn en lidelsesfri tilværelse. Det begynner å lengte etter en varig fred.
- 1451 Kun nestekjærligheten kan danne fundamentet for den varige fred, som alle nå lengter etter. Kjærligheten mot alt og alle er selve livets fundament. Egenkjærligheten er derimot dødens fundament. De utpregede rene parringsorganer utgjør på denne måten "krigsredskaper" i kampen om en seksuell partners gunst. Slik blir de "dødens" eller mørkets organer - samtidig som de gjennom samme organer kan få et glimt av en "himmelsk" overjordisk salighet.
- 1452 Derom hele menneskeheten i dag var fullstendig lykkelige med sitt seksuelle liv, og kunne leve i fullstendig harmoni med hverandre, ville de kosmiske analyser være både overflødige og unødvendige.
- 1453 Men verden er ikke full av lykkelige ekteskap. De er for lengst degenerert til kun å utgjøre midlertidige samlivsavtaler som i beste fall kan vare til den ene partner dør, men dette blir mer og mer sjelden, og tilhører vel heller unntakene. Og holder et ekteskap hele livet, er det som regel hensynet til barn og folkesnakk som gjør at partene holder sammen.
- 1454 Men selve det seksuelle prinsipp eksisterer og har eksistert som det drivende prinsipp gjennom hele dyreriket. Ingen morallover har kunnet forhindre menneskene å få mettet denne hunger etter kjønnslig nytelse. Dette begjærs tilfredsstillelse er som en evig rennende strøm som ikke kan isoleres innen "det ekteskapelige samhold".
- 1455 Engang var dog ikke begjæret sterkere enn at det kunne livnæres gjennom en eneste person, nemlig ektefellen - og vare hele livet. De som i forelskelsesrusen ble sviktet av partneren, ble ofte ute av stand til å søke nye partnere, og ble slik seksuelle invalider.
- 1456 Men den seksuelle strøm har nå blitt så sterk hos det store flertall at den har sprengt den "demning" som kirke og lov har bygget opp som "ekteskapet". De demninger som ikke allerede er sprengt, har ofte så store utettheter i form av utenomekteskapelige lengsler og begjær. Det sies for øvrig noe om abort i dette stykke.
- 1457 Samleiet som "opprinnelig" besørget arteneenes videre beståen - ved siden av å gi de salige følelser - har etter hvert blitt til kroppslige tilfredsstillelser hvor

- man for enhver pris prøver å unngå de naturlige følger - dvs. forplantning eller befruktning.
- 1458 Så lenge som verden er i den tilstand som den er i nå - med nød og elendighet - kan det ikke sies å være noen stor ulykke at "prevensjonsmidler" finnes.
- 1459 Gjennom film, ukeblader, romaner, osv. - fremstilles denne forelskelsens følelser som evigvarende - og utallige unge par haster til byfogd eller prest for å bli viede ektefolk. At lykken ofte blir kortvarig og senere problemfylt - er fakta som vi opplever i stadig økende grad.
- 1460 Mange kunstnere og kreative mennesker utfører de beste kunstverk i enten dikt- eller maleriform - når de selv er forelsket - og tilber et vesen som seksuell partner. Som altså er et objekt for eget begjærs tilfredsstillelse.
- 1461 I film, i ukeblader osv. - fremstilles som sagt det ekteskapelige som en livslang seilas på lykkens hav - uten at noen motforestillinger trekkes fram. Slik får publikum et skjevt bilde av virkeligheten. Ofte har forfatteren eller skaperen av skuespillet eller filmen - selv utallige havarerte ekteskap bak seg.
- 1462 At så mange mennesker tiltrekkes av filmer osv. - hvor det ekteskapelige blir harmonisk framstilt - er det fordi de selv har en utilfredsstillet hunger etter et absolutt lykkelig ekteskap.
- 1463 De såkalte "hvetebrødsdagene" som i det rene dyreriket varer hele livet, er for det utviklede dyremennesket blitt redusert til kun å vare fra noen dager til noen år. De etterfølgende "sure hverdager" blir sjelden framstilt på film og på scenen. For forelskelsen av ikke noen viljesakt, men en automatisk organprosess. Bedre informasjon ovenfor de unge i dag - ville kunne danne grunnlaget for en forståelse for forelskelsens prinsipp - og viten om at den snart tar slutt og overgår til en "alminnelig hverdag". Slik - sier Martinus her - kunne mange ulykkelige ekteskap og kjedelige skillsmisseprosesser vært unngått.
- 1464 Altså kan ikke ekteskapet vare evig - selv om det blir slik framstilt i mange medier og der samfunnet og kirken lovpriser dette. Samtidig har utviklingen medført at i det moderne kultursamfunn er det å ha en stor barneflokk en stor økonomisk belastning som mange kvier seg for. Slik blir ekteskapet mer et spørsmål om penger enn om naturlig forplantning.
- 1465 Selve "staten" som jo består av menneskene - er ikke særlig ansvarsbevisst. Dvs. er staten helt avhengig av at det hele tiden fødes "nye" barn, men samtidig pålegges den barnefamiliene trange økonomiske kår med sterk skattelegging. Slik undergraver den sin egen eksistens.
- 1466 Staten bruker heller store summer på å bygge rådhus, parker osv. - framfor å sørge for at menneskene bor skikkelig. For dette må de selv sørge for

- gjennom selvfret "blod, svette og tårer". Vi ser da her at staten enda er primitiv - men intett kan jo fødes ferdig - og heller ikke "staten".
- 1467 Eppersom staten i dag lar disse slum- og fattigkvarterer eksistere (som vi jo ser så mange av i verdens storbyer) - viser dette at staten i dag går imot de livslover som sier at ethvert samfunn skal ta vare på sitt avkom og legge opp til de beste livsutviklingsmuligheter for disse.
- 1468 Samfunnet saboterer her altså seg selv. Gjennom reinkarnasjonen skal alle tilbake til den fysiske plan - til en ny fysisk organisme via nye foreldre. Ja - hele det kulturelle samfunn består på basis av at det hele tiden fødes "nye" inn til erstatning for de som dør. Så lenge "samfunnet" gjør det vanskelig og tungt for par som ønsker barn å kunne bære disse fram - så saboterer samfunnet her direkte sitt eget bestående.
- 1469 Staten forsøker altså med økonomiske midler å prøve å hindre unge friske mennesker å bære fram barn - slik at midlene kan brukes på andre materielle områder.
- 1470 Den rike eller privilegerte del av befolkningen har i liten grad vært rik på barnefødsler. Både disse og staten høster jo økonomiske fordeler i form av mindre skatt når en kan hindre de store barnefamilier å eksistere. Selvsagt tas også prevensjonsmidler og fosterdrap/abort i bruk. At årsaken gir virkninger er jo ukjent når det gjelder de ikkefysiske årsaker.
- 1471 Det kan umulig være uttrykk for virkelig kultur eller sivilisasjon å bekjempe fattigdommen ved å drepe de individer som ønsker seg inn på den fysiske plan. Spesielt da kloden jo faktisk kan by på en overdådighet av rikdommer og livsmuligheter. Det er kun administrasjonen og fordelingen som mangler!
- 1472 Årsakene til de økende fosterdrap, er jo også den økende seksuelle utviklingen, og de herav voksende erotiske krav - samt den ekteskapelige degenerasjon. Men den seksuelle drift ligger ikke bare bak selve parringsakten - men er også selve drivkraften bak alle fysiske manifestasjoner, gjennom polene for hhv å avgi - samt å motta energi. Denne drift beforder vesenene fra de høyeste Guddommelige lysriker - og ned til barbariets bloddryppende områder der hatet dominerer. Samme drift er den høyeste form for hunger og mettelse, og blir hele tilværelsens Alfa og Omega. Denne blir uttrykt som "den høyeste ild" i LIVETS BOG.
- 1473 "Den høyeste ild" er altså helt nøytral - er verken "ond" eller "god". Den synliggjør den alene usynlige X1. Ja - er selve selvoppholdelses-driftens urkraft. Er dette "vibrasjonsdomene" gjennom hvilket "Jeg'et" kan utforme noe skapende - dvs. selve X2 eller skaper-evnen. "Det evige liv" er derved et evig "ekteskapelig" samliv med det øvrige KOSMOS eller Guddommen.

- 1474 Martinus sier her at enhver svangerskaps-hindrende virksomhet er imot neste-kjærlighetsloven, der hvor situasjonen tilsier at en velstående familie eller ektepar godt kan "brødfø" mange barn. I andre tilfelle kan dog prevensjon være riktig.
- 1475 Sett fra et høyeste kosmisk utsynspunkt kan det dog forekomme situasjoner hvor det kan forsvares så vel prevensjon og abort ut fra nestekjærlighetsloven.
- 1476 De overleverte dogmer og leveregler som f.eks. Moseloven - som kun fastslo at mannen måtte bli hos sin hustru og overholde alle de ekteskapelige forpliktelser - kan ikke passe for et menneske som er utviklet utover dette nivå - som er i "de ulykkelige ekteskapers sone".
- 1477 Ekteskapet er ikke mer det naturlige anlegg i individene som det var i tidligere tider. Derfor har prevensjonsmidlene blitt til.
- 1478 Selve legemsbygningen hos kvinnen har gjennomgått en forandring som har medført at de ofte ikke kan føde barn på naturlig måte, men må "føde" via operative inngrep. Ja - i mange tilfelle vil en slik operativ "fødsel" sette både mor og barn i livsfare. Her er selvsagt prevensjon det absolutt riktige, da vesenet fra naturens side ikke lenger kan bli naturlig mor.
- 1479 Framfor å regulere eventuelle uønskede fødsler gjennom abort, er det selvsagt langt å foretrekke prevensjon - sier Martinus her.
- 1480 Martinus spør så - kan ikke en storstilet bruk av prevensjon føre til at selve reinkarnasjonsmulighetene og fødslene opphører? Og han svarer selv nei på dette spørsmål - det vil aldri skje. Dessuten har jo klodens administrasjonsevne av i dag, slett ikke kapasitet til å sørge for de vesener som for tiden er inkarnert her.
- 1481 Selv om prevensjonsmidlene enda ikke helt kan lukke for mulighetene for reinkarnasjon gjennom uegnede eller dårlige foreldre, så er den dog med på å nedsette den i betydelig grad.
- 1482 Det må imidlertid sies å være lite kjærlig å benytte prevensjon der vesenene enda godt egner seg som foreldre - men hvor f.eks. staten forbyr dem å føde mer enn et barn pr par. Et forbud satt opp av statens enda mangelfulle evne til å styre samfunnet. Innen harmoniske ekteskap - sier Martinus her - er det altså ikke riktig å forhindre et diskarnert vesen muligheten til å komme inn på det fysiske plan og gjøre erfaringer. I de tilfelle hvor partene ikke kan eller vil være mor og far for et barn, men ønsker seksuelt samliv - vil det riktigste dog være å bruke prevensjon sier Martinus.
- 1483 At dogmene påbyr seksuell avholdenhet utenfor ekteskapet behøver ikke å være særlig vitenskapelig begrunnet - hvilket det heller ikke er. Ettersom naturen faktisk utvikler eller forsterker den seksuelle drift, kan det ikke være

- logisk at samme "natur" skulle forvente at disse utviklede "evnene" skulle ligge der ubenyttede.
- 1484 De såkalte "religiøse" - dvs. de som enda er tilknyttet den gamle verdensimpuls og enda fullt ut tror på denne impuls' moralforskrifter - befinner seg i de fleste tilfeller i det lykkelige ekteskaps stadier - der det seksuelle enda ikke har sprengt disse moralrammer.
- 1485 Men det finnes i dag millioner av mennesker som slett ikke kan tro. De gamle dogmer strider totalt imot den intelligens- og forstandsutvikling som utviklingen har ført med seg. Men også disse har under "intelligens-overflaten" en "ur-religiøsitet" - som vil begynne å vokse når den rette næring gis. Og den rette næring her er forstands-utledede forklaringer på det usynlige, ikke-fysiske område.
- 1486 Så lenge vår bevissthet er fylt med tanker om hvordan vi best kan utnytte hverandre i egoismens favør - vil hele livsrommet være gjennomsyret av denne jungellov på basis av årsaks- og virkningsloven.
- 1487 Å tro at menneskenes nåværende seksualisme vil forbli uendret for all framtid, er en ren tro - og har intet med virkeligheten å gjøre.
- 1488 En stadig større del av verdens mennesker begynner å bli så mye intelligensutviklet, at de etter hvert får mer og mer antipati mot de gamle religiøse sekter, som ofte bekjemper hverandre i den tro at alene har den korrekte mening eller oppfattelse av tilværelsen. De ligger da ofte nært opp til diktaturet.
- 1489 En sekt som dikterer retningslinjer for naturlig seksualitet, etc. kan umulig være uttrykk for nestekjærlighet. Det er mer "dressur".
- 1490 De "gamle" religiøse sekter har stivnet som "saltstøtter" - som mer og mer isolerer seg fra det øvrige samfunn. Det er ikke dette å dyrke fortiden som danner grunnlaget for verdensfreden. Men derimot de opplevelser som den enkelte kommer ut for i framtiden.
- 1491 Altså har alle av den gamle verdensimpuls' religioner og øvrige dogme-religiøse bevegelser for lengst nådd sin kulminasjon i utbredelse. Tror man så at verden trenger flere av trosrettede bevegelser? Nei - slike bevegelser vil aldri mer få noe egentlig forfeste innenfor jordmenneskeheten. Her er flokkmentaliteten i sakte oppløsning, mens selvstendige tenkemåter eller individualismen er i vekst.
- 1492 Verden har jo gjennom første og andre verdenskrig fått demonstrert forsøk på ensretting av jordmenneskene. Men har da disse forsøk vært vellykket? Har ikke denne nazistiske modellen heller vært en undergraving av sin egen eksistens?

- 1493 Det ferdige menneske er altså et vesen som i full frihet utelukkende lever for å tjene sin neste. Hvor samme individ ønsker å tjene/hjelp sin neste, uten noen som helst krav på noen form for gjenytelse eller krav.
- 1494 Det er ikke meningen at et vesen som har en høyere moral (og derved viten) skal melde seg inn - eller danne en sekt for likesinnede - men det er tvert imot meningen at denne skal forbli i samfunnet og her påvirke dette med sin lyse og nestekjærlige væremåte.
- 1495 Det som i bibelen omtales som "å gå ut å døpe alle folkeslag....."- vil si "å gå ut i verden" og praktisere kunnskapen i sin hverdag - det som da etter den enkeltes evner er mulig i praktisk nestekjærlighet.
- 1496 Veien mot lyset går ikke gjennom sektene, men gjennom "livet i hverdagen". Er man medlem i en eller annen sekt eller interessebevegelse, vil man lett favorisere eller isolere denne gruppes meninger og holdninger. Livets mening er ikke lenger en spesiell sekt eller gruppes favorisering, men en likefordelt kjærlighet ovenfor alt og alle. Dvs. nestekjærlighetens praktisering.
- 1497 Man skal altså med sitt vesen og sine tanker kjærtegne alle levende vesener - uten hensyn til hvordan disse måtte oppføre seg eller åpenbare seg. På samme måten som solen skinner på alle - både "rettferdige" og "urettferdige".
- 1498 Naturens prinsipper favoriserer ingen. At jordmenneskeheten dog bruker prinsippet om belønning og straff, viser dog at den enda slett ikke kjenner livets lover. Men så har da også denne væremåten satt spor etter seg: kriger, hevn og straff - har avtegnet et dødens bilde av denne kultur.
- 1499 Men dette hevntilbedende vesen skal ikke forbli en hevner for all framtid. De årmilliarders utvikling som har gått forut for "skapelsen" av mennesket, har ikke kun vært ført alene for å framskaffe et så ufullkomment "sluttprodukt" som det jordiske menneske av i dag utgjør. Men denne ufullkommenheten kan kun fjernes ved nestekjærlighet. Skapelsen av denne vil utviklingen selv sørge for!
- 1500 Ønsket om å fri seg fra disse primitive "vedheng" som lidelsene og hva disses ytre kjennetegn utgjør, fører først mennesket mot de religiøse idealer. Senere går veien via politikk og juridiske lover og humanistiske interesser. Men all verdens (gamle-)religioner og lover ellers har ikke forandret mye på det "helvete" som i dag eksisterer.
- 1501 Mens mennesket blir mer og mer misfornøyd med sine ulykkelige skjebner, lever dyret i harmoni med seg selv - båret av instinkt - som fører det "automatisk" inn på naturlig levevis.
- 1502 Men den fra dyreriket drepene væremåte, og alle dens automatfunksjoner (c-viten) - har nådd sin kulminasjon i "dyremennesket" av i dag - som nærmest er en "djevel" med sin morderiske framferd.

- 1503 Men jordmenneskets organfunksjon må omskapes før det kan bli et kjærlighetsideal, som setter "nestens" ve og vel foran sitt eget.
- 1504 Mens det mellom menneskene etter hvert har utviklet seg "lokale" tillitsforhold og samarbeidsformer, så savnes det tilsvarende mer når det gjelder forholdet mellom land og stater. (Dette har nå utviklet seg videre - det er tross alt ca. 50 år siden Martinus skrev dette. R.Ø.anm.)
- 1505 Enhver stat, nasjon eller land, representerer utad med sin særlige "flokk-bevissthet" eller "folkeånd". Denne er helt forskjellig for mange lands vedkomne - på samme måten som det er store forskjeller mellom de enkelte individer. Men enkelte land har dog en relativ lik "folkeånd".
- 1506 På det lavere uintellektuelle trinn hadde (og har fortsatt i en viss grad) - individene behov for å bli rettleidet og styrt av autoriteter. Denne funksjonen hadde fortidens konger og faraoer. Faraonene var til en viss grad innvidd i de kosmiske facitter, og deres rettleiding og diktatoriske styreform var på den tid til flokkens velsignelse. Senere har det i et mangfold av stater regjert mer eller mindre maktsyke og statusstrebende konger som styrte med vold og undertrykking av de svake. Etter hvert har dog kongerollen blitt redusert til å utgjøre kun en stats symbolske ytre bilde på en nasjonalitet.
- 1507 Diktator-systemet blir en mer og mer unaturlig styreform for jordmenneskene, ettersom de selv utvikler intellektualitet eller selvstendig tenkeevne. I tillegg har menneskeheten jo også fått to markerte demonstrasjoner av hvordan denne styreform i sin mest uheldige form har bevirket verdenskriger med gigantiske drap og livsutryddelser.
- 1508 Diktaturet bygger på prinsippet "heller ta enn gi" eller rovdyrets livsprinsipp. Demokratiet bygger på det motsatte - heller å yte/gi - enn å ta/kreve.
- 1509 Diktaturet av i dag medfører militarisme, opprustning og krig. Dette for å forsvare og styrke den makt som diktaturet representerer.
- 1510 Diktaturets prinsipper finner vi i dag i mange organisasjoner og foreninger. Likeså innen mange religiøse samfunn. Hva med de politiske partier? Ja - her tilbes ofte autoriteter og diktaturets prinsipper er ofte meget sterke.
- 1511 Den "nyeste" form for diktatur finner vi i den såkalte "kapitalmakt". Her dominerer selvsagt prinsippet "heller ta enn gi". Med våpenet kapital kan kapitaldiktatorene krige mot de som har mindre eller ingen kapital, ved å gjøre dem til økonomiske slaver - ved å "kjøpe" dem og slik gjøre dem til sine slaver. I tillegg har statene i denne epoke rettsbeskyttet forretningsdiktaturet. Resultatet blir økonomisk ruin - fallitt og fattigdom.
- 1512 Men i denne kampsonen skapes det etter hvert selvsagt en mengde bitre erfaringer, som medfører en lengsel etter mer fullkomne og sunne

samfunnsforhold. Det neste trinn er da opprettholdelsen av demokratiet hvor alle har stemmerett.

- 1513 Gjennom "demokratiet" får alle samfunnets medlemmer en mulighet til å bestemme over de forandringer og omskiftninger som skal gjøres.
- 1514 Men mellom landene innbyrdes finnes derimot intet demokrati. Her dominerer den sterkes rett eller jungelloven - der de sterke utnytter og holder de svake nede.
- 1515 De i dag såkalte "stormakter" er alle bygd opp på det dyriske prinsipp, dette å ta. Selv om de i dag sterkt vektlegger "demokrati" - så er det slett ikke på demokrati eller virkelig likhet/rettferdighet at stormaktene har blitt nettopp "stormakter". Denne posisjon har de oppnådd ved undertrykking og utnyttelses-mentaliteten.
- 1516 Mellom nasjonene hersker altså det rene diktaturprinsipp, der stormaktene er diktatorene. Her finnes i liten grad rettferdighet. Her der diktatorene - stormaktene - selv "domsmenn" ovenfor rett og galt, rettferdighet og urettferdighet. At denne "dommen" ikke blir særlig godt mottatt blant de som har fått rettferdighets-sansen utviklet er selvsagt. At vi her øyner behovet for et upartisk og virkelig rettferdig verdenspoliti- og rettsvern er åpenbart.
- 1517 Det er frykten for å miste sin eksisterende diktatoriske makt og sin innflytelse - som gjør at stormaktene ikke vil avgi sine våpen til et nøytralt og upartisk verdensrettsvern. Vi ser jo i dag hvor lite FN kan gjøre så lenge stormaktene står på sine egne selviske standpunkter.
- 1518 Men utviklingen vil medføre at menneskene tilslutt vil rope etter en høyere rettferdighet enn den som passer for dyrene - den sterkestes egoistiske selvtekt. Det vil forstå at det ikke kan bli en "varig fred" så lenge prinsippet "heller ta enn gi" dominerer.
- 1519 Denne forståelsen framstår på de ruiner som dyrerikets moderne drapsorganer frambringer, og som de to verdenskriger har demonstrert. For hver krigs nye ødeleggelser av materie og organisk liv, blir kravet om en instans som kan hindre gjentagelse stadig større.
- 1520 Stormaktene er etter hvert blitt så innvevd i sitt eget urettferdige handlingsmønster eller selviske politikk ovenfor andre land, at de anser den for absolutt rettferdig. Og i frykten for at en verdensdomstol skal redusere deres muligheter til å fortsette sin selviske utenrikespolitikk, så motarbeider de alt arbeide med å danne en verdensøvrighet.
- 1521 Men lidelsene vil vise vei. Kun gjennom opplevelsen av virkninger av egne utløste krigsenergier, kan de komme til forståelse for tåpeligheten i å anvende drepende metoder i fredens tjeneste gjennom det såkalte forsvar.

- 1522 Med dagens raffinerte våpen - bl.a. atombomben med sin uhyggelige ødeleggelseskraft - vil kun tapere etterlates etter en større krig. "Seierherrene" av en slik krig får jo kun en ødelagt planet tilbake. I tillegg må "seierherren" jo også ta seg av "den slagne". Det blir som invalid som må leve i et ødelagt hjem og i tillegg ta seg av sin bror som han selv har slått invalid i en slåsskamp.
- 1523 Tiden er nå inne da Forsynet ikke bremser karma i form av kriger som skal lære den enkelte at krigen ikke kan stanses ved krig, på samme måten som ild ikke kan slukke ild. Vanskelighetene som eksisterer i dag med å få dannet en verdensregjering, vil etter hvert bli overvunnet. For, sier Martinus her - det er nemlig ingen annen vei for menneskenes videre beståen. Krig vil mer og mer umulig. Men for å hjelpe på denne verdens anstrengelser, der staten enda ikke har utviklet moralen høyere enn at de kan tenke seg å bruke makt for å få gjennom sin "politikk" - må verdenssamfunnet danne en verdensdomstol som kan hindre stater å utnytte andre stater.
- 1524 Fred kan ikke dikteres. Den må komme som et oppriktig ønske hos vesenene selv. Riktignok kan "ro og orden" til en viss grad dikteres, men dette blir under tvang.
- 1525 Enhver diktator som tilrøver seg makten i dag, er totalt blottet for kunnskap om den utviklingsprosess som er iferd med å forandre menneskehetens bevissthet fra flokk/dyre-bevissthet, til intellektuell og selvstendig, fri tenkning. Da diktatorene selv befinner seg på at lavere nivå - og kun er orientert mot materien, så vil han tro at menneskene i dag har samme mentalitet som for tusen år siden, da de på naturlig måte hadde behov for en diktator - eller en fører, høvding eller konge.
- 1526 Tiltross for at flokkbevisstheten dominerer i det store flertall - på den måten at de stort sett mener det samme om religion, skikk og bruk, tradisjoner, osv. - så er det i dag sterke individuelle krefter under spiring hos den enkelte. Men et diktatorisk samfunn som forbyr nye tanker, vil ikke ha noen som helst mulighet for utvikling - det vil stagnere og dø hen på sine gamle forestillinger. De rene enpolige vesener - de typisk maskuline og feminine mennesker som kun har parringen og avkomsbeskyttelsen som interesse - vil kunne leve lykkelige under en diktators lederskap. Men slike enkle vesener finnes sjeldent i dag blant menneskene på Jorden. Topoligheten er allerede i sterk vekst.
- 1527 Jordmenneskets bevissthet utgjør i dag en degenerert dyrementalitet og en begynnende menneskementalitet. I den førstnevnte har jordmenneskene årmillioners "trening" og det har for lengst blitt geni i denne mentalitet. Men denne væremåte har også skapt virkninger fra denne framferd i form av

voldsomme lidelser for det selv og andre. Slik kommer vesenet her på kollisjonskurs med sin "gamle" mentalitet og dens automatfunksjoner. Ja - vi ser her at vesenet angreer hver gang det har sluppet løs sin "gamle" mentalitet i form av aggresjon(tyngde-energi) eller annen disharmoni. Det oppstår her samvittighetsnag. Jf de bibelske ord om at "det gode jeg vil gjør jeg ikke - mens det onde jeg ikke vil, gjør jeg".

- 1528 Jordmenneskets nåværende mentalitet er altså en "krigskueplass" - hvor det utkjemper kriger mellom det dyriske og det menneskelige. Etter hvert blir det stadig flere "seire" til den menneskelige del av mentaliteten.
- 1529 Den menneskelige eller nestekjærlige mentaliteten savnes helt hos de rene rovdyr. Og selvsagt må vi her skille mellom familiekjærligheten og nestekjærligheten. Den førstnevnte er jo i høy grad tilstede hos dyret, men er jo båret av instinkt- og delvis av følelses-energien. Det Riktige Mennesket har fått "kontroll" over de dyriske automatfunksjoner.
- 1530 Den dag da vesenene har klart å frigjøre seg fullstendig fra sine dyriske "lenker" - venter det en fantastisk framtid. Da er piggrådgerder, grensestolper overflødige. Likeså med politivesen, straffeanstalter og de væpnede hærer. Ingen er mer misunnelige på andre. Ingen ulykkelig "kjærlighet" finnes da. Ingen undertrykkelse eller utnyttelse av andre. Ingen fattige eller tapere. Dette er det bebudede "himmelrikes rike".
- 1531 Men dette kjærlighetens rike kan ikke framstå før vesenene har lært å kjenne forskjell på "godt og ondt". Før de har lært det er **deres egne** dyriske og primitive automatfunksjoner og væremåter som er den virkelige bremse for kjærlighetens og harmoniens blomstring i denne verden. Moral og nestekjærlighet må være identisk - for det ene kan ikke være "ekte" uten at den andre del er med. Dette blir etter hvert erfart av den enkelte som sann viten, og er da ikke lenger en trossak.
- 1532 Men moralen om "å elske sin neste som seg selv" - er jo en forholdsvis ny moral, dersom vi sammenlikner den med den urgamle lov om at enhver er seg selv nærmest. Og at det er den sistnevnte moral som har ført vesenene ut i det dypeste mørke, belyser analysene andre steder i Livets Bog.

Fra symbol 12: LIVET OG DØDEN

- 1533 Hele den skiftende form for livsmanifestasjon befordres av begjær (lengsler) og tilfredstillelse av begjær. I den nåværende halvdel av spiralkretsløpet er "livet" det altbeherskende, mens "døden" utgjør den andre halvdel av kretsløpet. Med "døden" menes ikke her en sedvanlig organismeutskilling, men en "død" hvor bevisstheten pasifiseres og "sløves". Den "død" som folk i

alminnelighet tenker på i denne forbindelse, er jo i realiteten en "livsfornyelse", eller legemsutskiftning.

1534 Nei - den "død" som det her siktes til i spiralkretsløpet, er faktisk den tilstand hvor jordmennesket finnes seg i nettopp nå. I en sone hvor det tror seg ett med materien, underkastet naturens "tilfeldigheter" og luner - hvor en når som helst kan bli "drept". Ja - i denne sone hersker virkelig "døden". Dette ble jo også forutsagt av "slangen i paradisetts have" - der han sa *den som spiser av kunnskapens tre skulle dø døden*.

1535 Vi ser at bibelen gjennom liknelsen om den fortapte sønn som skulle ete sammen med svinene, i symbolsk eller sterkt forenklet tale beskriver situasjonen for jordmennesket som har forlatt sin paradistilstand i Den Guddommelige Verden - som i liknelsen er "Faderhjemmet". Tilsvarende gjelder også for liknelsen om syndefallet for Adam og Eva.

1536 Denne "nedstigning" fra Den Guddommelige Verden mot primitiviteten - er spiralkretsløpets første halvrunde, og nedadgående bane. Denne er "innvikling". Her i bunnen av buen nåes så det totale mørket, og mettelsen av dette bevirker at lengselen mot lyset blir det dominerende.

1537 Gjennom den første del av kretsløpet blir vesenet ett med materien - eller "døden" - mens det i andre halvdel av kretsløpet blir ett med "det levende" eller nesten. Etter den andre del begynner så en ny variant av det første - osv. Hvert kretsløp er en ny variant i mentalitet eller livsutfoldelse. Det evige liv er en skifende opplevelse av liv og "død" - av lys og mørke, av velvære og lidelse, av kunnskap og uvitenhet.

1538 "Døden" eksisterer kun som en nedsatt eller latent form for opplevelse av livet. Her blir derved hele tilværelsen et mysterium.

1539 Og her befinner seg jordmennesket. Det er helt "bevisstløs" på det åndelige plan. Men gjennom den åndelige vitenskapen eller "talsmannen den hellige ånd" - kan vesenet igjen få tilgang til LIVET og dets evige facitter.

1540 Ser vi på hvert enkelt "rike" eller tilværelsessone, har også disse sin egen "behags- og ubehagssone". Hhv kalt himmel og helvete. For overhodet å kunne sanse må en tidvis oppleve både den ene og den andre.

1541 Dette et både det ubehagelige som det behagelige er like nødvendige prinsipper - og at begge er "kjærtegn" - dette kan det kosmisk bevisstløse

menneske ikke forstå. Det kjemper mot det ubehagelige eller "onde" og tilbeder behaget eller "det gode".

- 1542 Livs- og mørkeprinsippene er det absolutte bærende prinsipp i alle av spiralkretsløpets seks riker. Det finnes ingen forfølgelse eller favorisering fra Guddommens side - alt er årsak og virkning.
- 1543 Her følger så en forklaring på symbolet nr 12 (s 1799) LIVET OG DØDEN. Dette symbolet har mye til felles med det kretsløpssymbolet fra først i bok nr.3. Det er her i "dødens område" at individene har deres totale uvitenhet om deres udødelige "jeg" og det evige eksistens. Her skapes den eneste "død" som finnes i kretsløpet. Evnen til å oppleve det evige er her latent. De ser her f.eks. smerte-virkningene - opplever ubehaget, ja kanskje et "helvete" - men er avskåret fra å oppleve "den eviges utkikkspunkt" - og ser derved ikke disse lidelsers sanne dypeste årsak.
- 1544 Men midt i dødssonen vender så kretsløpet fra "døden" til "livet". Og ber befinner seg nå det Jordiske menneske eller "den fortapte sønn" - som begynner å lenges etter sin himmelske fader og et mer harmonisk og lykkelig "hjem". Det er her i full gang med å samle inn erfaring på basis av sin lidelse og uvitenheten om bl.a. årsak og virkningsloven. Ja - her er det i ferd med å lære å kjenne forskjell på "godt og ondt".
- 1545 På samme måten som selvisheten er automat- eller c-vitenfunksjon for "den fortapte sønn" - jordmennesket av i dag - er også nestekjærligheten eller lyset blitt til c-viten for det lysvesen som befinner seg i mineral- og planteriket. Men en mengde automatfunksjoner skaper ingen bevissthet eller "liv". Det måtte vekkes på nytt.
- 1546 Selv om mørket på symbolet på side 1799 strekker seg over alle av kretsløpets soner, er det kun innenfor dyreriket at det framtrer som en ulykke og lidelse - det virkelige "helvete". Utenfor dyreriket eksisterer "mørket" som en dagbevisst kunnskap.
- 1547 I selve kulminasjonen av mørket er kunnskapen eller viten om LIVET helt degenerert og forsvunnet. Her tilbedes "døden". Her samles all mulig materie som "sikkerhet" for livets videre bestående. Her spiser man "sin neste" under fester for nestekjærlighetens mester. Her tror man alt er tilfeldig og "flaks".
- 1548 "Livet" i Den Guddommelige Verden er skueplassen for den høyest mulige utfoldelse eller opplevelse av liv. Her har vesenet den størst mulige viten om seg selv, sin udødelighet og sin identitet som evigheten eller en del av Guddommen. Ja - her har reinkarnasjonen for lengst sluttet - dvs. her er materialisasjonen en automatfunksjon og dagsbevisst viljesfunksjon. Man skifter utlevde tankematerier til fordel for nye. Og disse er den fullkomne

kombinasjonen av følelses- og intelligens - dvs. Intuisjons-energi. Alt lyser av ren kjærlighet.

1549 I denne livssfæren er tale-og språk overflødig. Tankene materialiserer seg jo umiddelbart for omgivelsene. Her behøver man ikke fortelle en opplevelse man vil dele med andre, for her vil den straks framstå i levende bilder med farger og lyd - slik som fortelleren er istand til å skape med sin egen skapeevne i tankematerier.

1550 I den åndelige verden ser en ikke så mye selve vesenenes organismer som en ser deres bevissthet eller tankeverden. Her i den grovfysiske verden ser vi mer selve organismene - enn selve livet som er I organismene. For selve LIVET kan vi slett ikke "se". Vi ser kun de "døde" legemer som er underkastet forandring og derved "døden".

1551 I spiralkretsløpet finnes altså både de kosmisk bevisste individer, og de kosmisk ubevisste individer. På denne klode er enda kun kosmisk ubevisste individer, men kloden er nå på rask vei inn i sitt kosmisk bevisste område - og derfor vil det slett ikke ta lang tid før de første fødes på denne klode med full kosmisk bevissthet.

1552 Opptreden etter den såkalte "takt og tone" eller "skikk og bruk" - behøver ikke å være nestekjærlighet, selv om man er dannet utad. Nestekjærligheten er langt mer dyptgående enn tillært oppførsel.

1553 Etter den kosmiske fødsel lever vesenet våkent dagsbevisst i den åndelige verden, samtidig med at det er på det fysiske plan, og derved også kan oppleve livet dagsbevisst her. Dette menneskerike vil derved bli helt forskjellig fra det samfunn som vi nå lever i. Alle de funksjoner som skaper problemer og vanskeligheter for vesenene i dag vil ikke lenger eksistere Det Riktige Menneskeriket:

- ingen økonomiske bekymringer.
- Ingen ulykker og lidelser
- Ingen fattigdom
- Ingen fengsler og tukthus
- Ingen arbeidsløshet
- Intet lønsslaveri
- Her eksisterer derved "himmelen" på det fysiske plan.

1554 "Mørket" eksisterer i Det Riktige Menneskeriket som en dagsbevisst erindring eller kunnskap. Dette vil si visdom - som er en fullkommen balanse fra tidligere opplevde smerter og utviklet intelligens. I den første del av Det Riktige Menneskeriket vil føden bestå av noe grovere vegetarisk føde. Senere

vil ernæringen kun utgjøres av frukter, mens det i siste avsnitt på fysiske plan kun trenger luft for å leve.

- 1555 Her skal en ikke lenger "ete i sitt ansikts sved" og "kvinnen føde sitt barn med smerte".
- 1556 Nei - her eksisterer ikke lenger mannen og kvinnen - dvs. enpoligheten. Mørkets grunnlag er herved ikke lenger tilstede. Krigens grunnlag er her fjernet. Det er ikke lenger noe å sloss om.
- 1557 Det er altså ved at det seksuelle prinsipp kan spalte seg opp i spesielle maskuline- og feminine vesener - at mørket kan skapes. Men som kjent bevirker mørkets virkninger eller resultater at dobbeltpolheten igjen kan utvikles slik at lyset igjen får innpass i vesenets mentalitet.
- 1558 Via skapelsen av de to kjønn får vesenet evnen til å føle kulminasjonen av eiendomsrett. Denne eiendomsrett har i særlig grad et motsatt kjønns vesen som objekt. Derfor er alle vesener av eget kjønn selvsagt konkurrenter om oppnåelsen av denne lykke som forelskelsen og følelsen av eiendomsretten skaper.
- 1559 Men individene er ikke lenger rene han- og hunkjønnsvesener, når vi tenker på dagens mennesker. Polutviklingen har allerede bevirket at den motsatte pol i vesenet er under sterk utvikling, og har allerede nådd en viss "utstrekning".
- 1560 Og når polene kommer i likevektig balanse, er vesenet ikke lenger mann eller kvinne. Her oppstår et "nytt" kjønn - dvs. to-poligheten.
- 1561 Med at det "fødes" et nytt "kjønn" - eller dobbeltpolheten, så forsterkes også den totale seksualisme. Men denne forsterkning eller forøkelse er absolutt ufarlig, da den ikke kan skape eiendomsbegjær, men er ALLKJÆRLIGHET i sin renkultur.
- 1562 Her vil vesenet gi og har denne evnen til Å GI som automatfunksjon eller c-viten. Her er kjærlighetsbudet automatikk. Her ønsker vesenet kun å gi, ikke å ta eller kreve.
- 1563 Tukthus, straffeanstalter, fengsler osv. - er alle metoder som benyttes for å skremme vesenene for å benytte dyrets livsprinsipper. Menneskene straffes dersom det ikke kan innrette seg etter menneskelige livsprinsipper.
- 1564 Men hvorfor er nå mennesket mett av de drepende prinsipper? Fordi disse prinsippers virkninger også er lemlestende, sårende og lidelsesfulle. Jo, men dette er ikke selve årsaken. Årsaken er hunger og mettelse. Det er mett av mørkets aspekter. De er ikke lenger tiltrekkende, men vekker større og større avsky.
- 1565 Alle livets nyanser er i sin analyse "behag" og "ubehag". Som igjen er våre sansers inntrykk i berøring med den ytre verden. Men det som er ubehag i dag har engang vært behag. Dvs. sansenes opphav har forandret seg. Denne

forandring følger et for alle utgjørende kosmisk kretsløp - spiralkretsløpet. Dette kretsløp er det høyeste bærende prinsipp i ALTET. Det er bindeleddet mellom "Jeg'et" og dets livsopplevelse. At vesenet kommer med i dette kretsløp har sitt fundament i "X2". Det er den høyeste ild. Dette er "den nest høyeste" regulerende faktor i det levende vesen *etter* "Jeg'et".

- 1566 Gjennom "den høyeste ild" har vi den dypeste årsak til alle ønsker, begjær. Således er alle ønsker og begjær en "seksuell" fornemmelse. Alle ønsker som avføder nytelse er i prinsipp parallelle med seksuell nytelse - selv om det selvsagt her imellom er en gradforskjell. Det er en nytelse å spise når man er sulten - å sove når man er trett, osv.
- 1567 Seksualiteten i dyreriket er så begrenset at den alene er som stammen på et løvløst tre om vinteren. Det Riktige Menneskerikets seksualisme er i denne sammenligning et tre i full blomstring - med duft og frukter, farger og liv. Det er kosmisk bevissthet - den kosmiske sommersonne.
- 1568 De tidligere verdensgjenløsere påla mannen å forlate sine foreldre og finne seg en ektefelle. Man skulle kun elske ett vesen, og ingen annen. Denne skulle være et vesen av motsatt kjønn. Dette påla loven.
- 1569 Den nye verdensgjenløsning er jo nettopp en "løsning fra dyrerikets tradisjoner og Moselovens forskrifter.
- 1570 Skapelsen av Det Riktige Menneskeriket og en absolutt varig fred nødvendiggjør at vesenene kan få oppleve Paradiset til sammen med alle vesener - og ikke alene sammen med at vesen av motsatt kjønn, slik det skjer i parringsakten. Men denne evne å kunne elske sin neste som seg selv - er ikke kun et viljesspørsmål, men et utviklingsspørsmål. Det er snakk om en organisk funksjon.
- 1571 Altså er utøvelsen av nestekjærligheten etter hvert uavhengig av viljen. Slik vil da krigen smuldre hen når dens rot - eiendomsbegjæret - ikke lenger eksisterer.
- 1572 Når prinsippet "heller å gi enn ta" engang blir livsloven, vil alle ønske å glede sin neste ved ethvert møte mellom mennesker - og dette vil faktisk også bli en organisk funksjon etter hvert - slik som selviskeheten i dag er automatfunksjon. Den i bibelen lovte "forjettede store velbehagelighet" er den kosmiske bevissthet.
- 1573 Kretsløpet fører altså har det levende vesenet inn i kontrasten i livsopplevelse - til den tilbakelagte mørke og lidelsesfulle vei. Her kan vesenet i sitt indre føle gleden ved å se at all den lidelse som det har måttet gå gjennom - slett ikke har vært bortkastet. Takket være disse lidelser kan vesenet nå se lyset og leve som et lysvesen i forhold til sine medvesener.

- 1574 Alt er kretsløp. Også vår skjebne. Skjebnen er kretsløpet av våre handlinger. Den kan sies å være den utsendte energi på et senere stadium. Men dette kan dog vesenet her i dyrerikets slutfase slett ikke forstå eller vite. Det tror her heller på tilfeldighetenes spill, og at verdensaltet er et materiekaos uten annet liv enn det som finnes på denne kloden.
- 1575 Sult og mettelsesprinsippet er drivkraften i spiralkretsløpet. Når en mettelse på et begjær nås, blir den førværende sult til en mettelse, som tilslutt blir til et ubehag. Det finnes derfor ikke noe i tilværelsen som ikke nåes i en mettelse. Alt følger kretsløpet av ubehag - behag - ubehag - behag - osv.
- 1576 At noen oppfatter en og samme opplevelse som behag og ubehag, beror på at sansene hos disse vesener befinner seg i forskjellig tilknytning til deres egen "høyeste ild" - det seksuelle prinsippets hovedstamme.
- 1577 Dvs. de har polutviklingen i hhv feminin og maskulin utvikling - eller i alle mulige kombinasjoner av polene.

For at freden skal kunne oppstå, må vesenenes sansestruktur omdannes slik at de kan oppfatte en og samme ting på samme måte.

- 1578 Gjennom sult- og mettelsesprinsippet - "skapt" via *den høyeste ild* - kan vesenet oppleve livet. Gjennom dette blir "alt såre godt". Livet i mørket er således en innvielse i lyset.
- 1579 Symbol 12 symboliserer som før nevnt sult- og mettelsesprinsippet
- 1580 I den første halvdel av hvert rike er vesenet i et slags "paradis" - dvs. det lever i behaget og lykken. Men når mettelsen nåes, framstår ubehaget, og tilslutt ulysten. Kulminasjonen av mettelsen blir "helvete". Dette framstår nå her i dyrerikets ubehagsfase.
- 1581 Innenfor dyreriket finner vi kanskje de største kontraster. Vi husker Odin og Thor - hvis høyeste ideal var drapet. Dette var den gang behaget - LYSET. I dag derimot, er de drepende prinsipper et stort ubehag - ja, en katastrofe for menneskene.
- 1582 "Mørket" opptrer også i Det Riktige Menneskeriket, men ikke i den form som vi ha opplever i den avsluttende del av dyreriket. Mørket i Det Riktige Menneskeriket er den gene som selve det fysiske legemet utgjør!
- 1583 I den første halvdel av alle rikene er organismen totalt i kontakt med vesenenes ønsker og begjær. Her finnes enda ikke noe ønske om en forbedret tilværelse. "Det onde" eksisterer ikke her. Det oppstår først i den andre halvdel av rikene i forskjellig form.

- 1584 Alle jordmennesker er på vei mot "det nye kjønnet" som skal befordre den kraft som utgjør "den høyeste ild". Som igjen skal gjøre denne klode til et "Himmelrikes Rike" - "en ny himmel og en ny jord".
- 1585 Grunnen til at livet i siste del av dyreriket er så mørkt og "hardt"- er at det er her halve spiralkretsløpet "vender" fra selviskhet til uselviskhet. Eller fra det kosmiske mørket til det kosmiske lyset. I de øvrige "overganger" mellom rikene går det over til en høyere uttrykksform. F.eks. fra Det Riktige Menneskeriket til Visdomsriket. Eller fra planteriket til dyreriket - der drapets prinsipp framtrer i mer fullkomne redskaper.
- 1586 Ja - jordmenneskets oppfattelse av kosmos som et dødt kaos av tilfeldige materiebevegelser er i sannhet litt av en kontrast til den kosmiske bevissthet som det senere skal få oppleve.
- 1587 Dette stykke henviser også til figuren på side 1798 - symbol nr.12 - dvs. fargerिंगene øverst på symbolet. Disse symboliserer bevissthetskapařiteten innenfor hvert enkelt rike.
- 1588 Den indre verden er en erindringsverden, som består av vesenets egne opplevde erfaringer fra hele kretsløpet. Her finnes kopier fra hele spiralkretsløpet. Her kan vesenet få oppleve å være Guddomm i sitt eget indre UNIVERS - i minnenes verden.
- 1589 I SalighetsRiket foredkommer det ingen ytre opplevelse. Kun automatfunksjoner i skapelse av mineralske materier. I den indre verden oppleves erindringer i form av "gullkopier". Disse "gullkopier" kan også bli til nye indre nyskapselser, som senere - i det kommende kretsløp - skal bli til ideer, forbilder og retningslinjer for alle nyskapselser på det fysiske plan. Man som sagt befordre disse ekstatiske opplevelser en "overproduksjon" av salighet - som igjen danner fysisk døde materier; stein, stål osv. Altså mineralriket. Senere i utviklingen dannes legemer som planter, dyr (av vann), mennesker (av vann og senere luft), og tilslutt et vesen av ÅND.
- 1590 Spiralkretsløpet er derved en høyere form for opplevelse av dag og natt. "Natten" er SalighetsRiket - mens de øvrige riker er "dagen".

(denne gjennomgang av her ferdig 15-9-83 jf notatene, og dette var da også det siste stykket i LIVETS BOG del 4.

Videre fra gjennomgangs-notater fra LIVETS BOG 5

14.kapittel DEN HØYESTE ILD

- 1591 I dyreriket vil vesenene enten framstå som han- eller hunvesen. Menneskene tror i dag at den herskende enpolige kjønnsstilstand er den eneste og også mest fullkomne tilværelsesform som finnes.
- 1592 Det absolutte maskuline vesen er et vesen som 100% ønsker å eie/besitte et feminint vesen. Dette er vesenets høyeste livslykke. Hele interessen blir kun denne kamp om eieretten eller besittelsen, som da faktisk er en livsbetingelse.
- 1593 Et maskulint vesens daglige liv er altså en kamp mot vesener av eget kjønn - en kamp om byttet som består av en eller flere feminine vesener. Rene maskuline vesener er derved skapt til å være dødsfiender. For disse vesener er livet krig og atter krig. Denne krig er hva den seksuelle tilfredsstillelse koster.
- 1594 Samtidig befordres også rent automatisk artens bestående i kraft av befrukningen som utløses i den seksuelle nytelse. Og når avkommet faktisk vokser ut av foreldrenes organismer, oppstår her den første "nye" interesse ved siden av parringsakten. Denne interessen er det å verne avkommet under oppveksten.
- 1595 Alt et maskulint vesen tenker og gjør, vil alltid være båret av selvishet. Nestekjærligheten er her en 100% umulighet. Så spør Martinus hva et seksuelt begjær egentlig er. Og han svarer at det er en SJELELIG sult. En sult etter liv. Denne sult har sin årsak i en organisk funksjon, som vesenet ernærer sin sjelelige side fra.
- 1596 Det maskuline vesens liv er således enkelt - men kun en interesse: parringen-avkommet. Det som ligger i veien for denne interesse er andre maskuline vesener av samme rase. Disse blir da dødsfiender. Slik blir hat og mordlyst livsbetingende egenskaper for det maskuline vesen.
- 1597 At de maskuline vesener ikke forfølger og dreper de feminine medvesener, skyldes kun at de gjennom disse kan oppleve ekstasen i den seksuelle utløsning.
- 1598 Var det ikke for nettopp denne kosmisk-organiske avhengigheten av det motsatte kjønn, ville vi her i det maskuline vesen møte et vesen som drepte for fote. Selve kulminasjonen av "døden".
- 1599 Gjennom denne avhengigheten av et vesen av motsatt kjønn, holdes kontakten med Guddommen vedlike.
- 1600 Med utviklingen av det maskuline polorgan ble porten til "himmelrikes rike" midlertidig lukket for Gudesønnen. Her ble den kosmiske bevissthet utsultet fra vesenet. Den eneste latente lille stråle av dette lys som kunne føles, kom fra ektemaken og dennes kjønn. Her hersket djevelbevisstheten. I religiøse bøker verden over har dette fått betegnelsen "det onde".

- 1601 Men da "Adam ikke hadde det godt alene" - måtte Eva skapes. Dvs. det feminine vesen ble "fremskapt" ved at den maskuline pol hos en del vesener ble stanset i utviklingen på basis av den feminine pols vekst.
- 1602 Det maskuline vesen er på samme måten som tidligere nevnt en nødvendighet for det feminine vesen. Dette vil eies. Hunvesenets noe spinklere kropp trenger hanvesenets styrke som forsvar.
- 1603 Vesenets "første" rop til en Guddom kommer fra dyrerikets døds kamp - der et byttedyr drepes. Her utstøter det sitt siste rop om hjelp til en ukjent hjelper.
- 1604 Gjennom de gamle eventyr om prinser og prinsesser som forhekkes i en tornerosesøvn, gis det en beretning om gudesønnen som forlater lysets områder for å kunne oppleve mørket.
- 1605 Mellom foreldre og avkom knytter det seg normalt særlige følelsesbånd - dvs. slektsfølelsen eller "blodets bånd".
- 1606 Alle barn og unge mennesker er på sett og vis "sjelelige fostre" - som er underkastet en vedvarende sjelelig fødsel. Dvs. at de trenger foreldrene som åndelige veivisere den første tiden på det fysiske plan.
- 1607 Ja - den sjelelige fødsel er ingen øyeblikks foreteelse, men varer jf repetisjons-syklusen faktisk til vesenet er 30 år - når det gjelder mennesket av i dag. Noen primitive dyrearter fødes også sjelelig "ferdige" - dvs. deres avhengighet av foreldrene er minimal, da adferden er instinktive automatfunksjoner.
- 1608 Med vesenets innvikling i materien, blir dets frihet både fysisk og mentalt fengslet eller begrenset. På et tidspunkt er vesenet så innlevd i materien at det betrakter seg selv og sine medvesener som kun å utgjøre forgjengelige materiekombinasjoner - uten noen form for "høyere" bevissthet. Her blir livet en vedvarende konflikt med de evige livslover. Her florerer da også lidelser, frykt og mørket.
- 1609 Gjennom dette kompakte mentale mørke, kan vesenet få de nødvendige erfaringer og kontraster, som medfører at det kan fortsette vandringen i kretsløpet mot et NYTT LYS. "Den høyeste ild" er den foreteelse ved hvilken all skapelse, all sansning, all opplevelse av livet blir til. Den er som eventyrenes tryllestav.
- 1610 Via samme "høyeste ild" blir vesenet igjen enpolet, slik at det mister evnen til å være i kontakt med de høyeste livslover. Det blir igjen fengslet i tid og rom. Denne fengslingen av kroppen betyr at dets bevegelsesfrihet blir som en snegles fart mot et jagerfly eller et prosjektil. Det blir fengslet i tid ved at vesenet kun kan oppleve i nået. Dette er jo kun som et lynglimt av evigheten. Vesenets opplevelse av seg selv som en funksjon av mål og vekt, gjør det

istand til å oppleve "døden". Dvs. å tro på døden. Her blir vesenet et "kosmisk lik."

- 1611 Ettersom alle vesener er evige, uten alder og begynnelse, må en analyse gå inn eller starte på et tidspunkt. Man kan jo ikke gå inn i en begynnelse der det aldri har vært noen slik begynnelse eller start.
- 1612 Det tokjønnede eller beggekjønnede vesen - det dobbeltpolede vesen som det kalles i Martinus kosmologi - vil for det "døde" jordmennesket av i dag bli en ren utopi eller fantasi.
- 1613 Men et latent minne om en høyere, overfysisk makt er bevart hos det Gudeløse - "døde" - materialistiske vesen. I situasjoner av livsfare, der alt ser håpløst ut, kan det be eller rope om hjelp fra en Guddom som det dagsbevisst forneker eksistensen av. Dette er altså en organisk funksjon hos vesenene.
- 1614 Det primitive jordmennesket begynte tidlig å kunne skille mellom det gode eller behagelige, og det onde eller ubehagelige. Disse ble igjen lagt som egenskaper ved hhv gud og djevelen/den onde.
- 1615 Den instinktive følelse av FORSYNET ble fundamentet for den religiøse kultur, senere det kristne verdensbilde.
- 1616 Med dette gudsbilde - en gud og en djevel - har mennesket nådd kulminasjonen av skapelse av guddomsbegrepet i sitt eget primitive bilde. Men utviklingen videre besørger at vesenet lærer naturlovene å kjenne på det fysisk/materielle område. Det blir slik ekspert i "lokaltrinn" på det materielle området. Ja - her benekter vesenet alt som ikke er av målbar materie. Liv eller ånd er derfor her som naivitet å betrakte.
- 1617 All religiøs innstilling eller troen på en Guddom - troen på et evig liv - troen på reinkarnasjon og karma osv. er for den materielle forsker umulig å oppfatte som realiteter. Han har ingen instrumenter til å måle disse foreteelser. Han "trenger" heller ingen Guddom, før han er ved livets slutt, eller en annen skjebnebue rammer ham i form av en ulykke.
- 1618 Nei - den materielle vitenskap og kunnen kan ikke gi menneskene den trygghet som det nå så sterkt lengter etter.
- 1619 Menneskene er nå til overflod i ferd med å bli mett av lidelser og besværligheter, av ukjærlighet og krig. Desto sterkere denne mettelse tar form, jo hurtigere skapes ønsket om en forandret tilværelse.
- 1620 Gjennom beretningen om den fortapte sønn har vi altså en symbolsk beretning om det levende vesens forvandling. Belæringen av dette å kjenne forskjell på godt og ondt.
- 1621 Han og hunvesenet kan vanskelig være i "guds bilde" - altså leve i fullkommenhet, ettersom de lever i en sone som er skapt for å lage disharmoni. Samtidig som vesenet her tror seg kun værende "støv" eller materie alene.

- 1622 "Guds bilde" betegner det vesen som er frigjort fra alle lave dyriske krefter, drifter og anlegg. Altså det vesen som har den kosmiske bevissthet i sin mentalitet og væremåte.
- 1623 Men så langt har det jordiske menneske enda ikke nådd. Før dette mål er nådd, må det fortsatt vandre i mørket - innhyllet i lidelser.
- 1624 Det tar lang tid å venne seg av med automatfunksjoner i selviskheter, som dyret jo har innøvd gjennom årmillioner. Dersom man er tilfreds og fornøyd med sitt ekteskap og sitt liv, har den nye verdensimpuls enda ingen misjon for vedkomne. Man bør da leve etter "Moselovens ekteskapspåbud" - så lenge man er lykkelig i dette.
- 1625 Ekteskapet er som vi ser rundt oss i samfunnet ikke lenger noe livsfundament for alle mennesker. De er i en økende grad i full oppløsning - hvilket kan leses ut av skilsmisse statistikkene.
- 1626 De forekommende ulykkelige ekteskaper med krangel og løftebrudd, utgjør ingen uvesentlig del av jordmenneskeheten. Denne del utgjør i dag det altoverveiende flertall - og denne del er i stadig vekst. Kirkens fordømmelse av denne oppløsningsprosess forandrer ingen ting. De færreste betrakter det nå som "syndig" å ha seksuelt samleie uten den hensikt å skape barn. Ja - det kun et meget lite mindretall som fullbyrder deres befruktningsevnes kapasitet - og får alt det avkom som det er gjort mulig innenfor den befruktningsdyktige alder. Blant de ville dyr ser vi jo at dette fullbyrdes rent instinktivt i brunstperiodene.
- 1627 Men degenerasjonen av det dyriske parringsinstinkt har også et vell av andre symptomer - slik som de perverse, abnorme og sykelige seksuelle tilstander. Der individene havner i alle former for sadisme og tilslutt lystmord. På disse avsporings-områdene hersker den seksuelle mørketid.
- 1628 Livets direkte tale eller egen opplevelsen av mørkets virkninger, skaper det nødvendige fundament for mottageligheten og forståelsen av livets fullkommenhet.
- 1629 "Den Høyeste Ild" er den skjulte kraft bak hele verdensplanen. De gamle verdensimpulser - med deres religioner og trossystemer - er jo nettopp i forfall, fordi disse ikke kan forklare mørkets misjon i verden. Uten ved mørket, ville LIVETS opplevelse være en umulighet.
- 1630 De bibelske skrifter har framstilt mørket som et avsporet, unødvendig stadium, uten å forstå dets virkelige identitet.
- 1631 Dette stykke omhandler "slangen" som den autorative verdensgjenløser i mørkets misjon.
- 1632 Menneskene av i dag er mettet av de væremåter som Adam og Eva i sin tid hungret etter. Slangens misjon er for lengst fullendt på denne klode.

- 1633 Nå er LYSET objektet for lengselen. Menneskene skal lære "livets direkte tale" - dvs. få innsikt i de evige livslover. Man skal lære å forstå mørkets misjon og nødvendighet i kretsløpet. Mørket er 100% like nødvendig i det kosmiske kretsløpet som lyset er det.
- 1634 Hele spiral-kretsløpet opprettholdes i kraft av "den høyeste ild". Denne kommer til uttrykk gjennom sult- og mettelsesprinsippet. Dette kommer igjen til uttrykk via "seksualisme". Dette er igjen vellyst. "Den høyeste ild" er årsaken til alle former for sult- og mettelse - ja, er selve drivkilden til kretsløpets fortsettelse.
- 1635 Den lille del av det seksuelle prinsipp som utgjør jordmenneskets forplantningsprinsipp, er kun en latent rest av den høyeste ild. Denne lille rest av den høyeste ild var nødvendig for "å holde vesenet gående" gjennom mørkets sone. Denne rest representerer han- og hunkjønnstilstanden. Når denne kulminerer i dyreriket, er den kosmiske bevisstløshet på sitt høyeste. Livsvandringen er en vandring fra enpolethet til dobbeltpolethet og tilbake, osv. Eller fra fullkommenhet til privitivitet og tilbake. LIVET blir slik stadier i LYS OG MØRKE - stadier i viten og uvitenhet. Stadier i bevissthet og bevissthetløshet.
- 1636 Alt er således kretsløp. Ja - hva annet er døgnet, året, jordlivet?
- 1637 Også selve materien representerer vandringen mellom to kontraster. Vi ser vannet som en dag er det rene krystallklare drikkevann - mens det neste dag er blitt kloakkvann. Senere er det samme vann blitt damp i en hvit sommersky. Alle materiers fysiske framtrede er jo en avhengighet av temperatur. Dette har jo den materielle vitenskap for lengst kartlagt.
- 1638 Den Høyeste Ild er livets høyeste "åndedrett". Den er denne altgjennomtrengende strålekraft - denne "hjerne- eller lungefunksjon" - som livets evige åndedrett utgjør som "Guds vilje".
- 1639 Denne livets innerste struktur og strålekraft, stadfester at intet er tilfeldig. Alt er resultater av vesenets innerste ønsker. Vi er alle medspillere i et livsspill der spilllets regler består som 100% logiske reaksjonsmåter som "kosmisk kjemi". Når så ALTET er absolutt logisk, vil det si at det er absolutt allkjærlig. Her utstråles visdom.
- 1640 Men noe som fremviser en slik rytme av innånding og utånding - f.eks. sommer og vintet - kan ikke være en død naturkraft. Et dødt vesen kan ikke framvise visdom. Ser vi ikke gjennom denne skapende kraft av fullkommenhet en levende Guddom. For visdom kan ikke være et produkt av tilfeldighet. Selv om vi ikke ser opphavet eller skaperen, kan vi ikke gi dette facitten tilfeldighet. Dette måtte i så fall være en påstand av tåpelighet.

- 1641 Alt skapt eller dannet - all materie - utgjør stadier i et kretsløp. Dette kretsløp er igjen tankemessig bevegelse fra lys til mørke og tilbake. Da denne bevegelse er absolutt logisk, blir det identisk med kulminasjonen av visdom og kjærlighet. Alle former for bevegelse i ALTET - fra stjerners og kloders gang i makrokosmos - til energipartiklenes bevegelse i mikrokosmos - har kun det ene formål å påvirke levende veseners sanser. Dvs. å påvirke eller skape skjebne for levende vesener på "godt og ondt".
- 1642 Sansene er mellomledet mellom X1 - "Jeg'et" - og bevegelsene. Kretsløpets hovedprinsipp er forvandling. En forvandling som strekker seg over to punkter i tid og rom. Tiden er en rombetegnelse for hastighet. Finnes ingen bevegelse, er det heller ingen markering av hastighet, og derved heller ingen tidsangivelse. Der det ikke finnes bevegelse, må derfor evigheten eksistere. Der evigheten er, kan ikke engang rommet eksistere, for rommet er jo "tomrommet" mellom kloder eller materie.
- 1643 Evigheten kan kun gis analysen "noe som er". Den kan ikke beskrives nærmere. Den er det samme som X1 eller verdensaltets "jeg". Dette er utenfor tid og rom.
- 1644 Evigheten og uendeligheten - i form av "Jeg'et" - er livets innerste kjerne. Men uten gjennom prinsippene X2 og X3, kan "Jeg'et" ikke uttrykke liv. Disse to andre X-er, er derved "Jeg'ets" evige livsorgan.
- 1645 Hva vil det si å være levende? Altså å kunne sanse. Kun REAKSJONER kan sanses. En reaksjon oppstår der hvor to forskjellige energier berører hverandre. To energiformer - dvs. den maskuline og feminine pols framtredden - skaper så reaksjoner av behag og ubehag.
- 1646 Gjennom disse to poler blir "Jeg'ets" urbegjær til skapeevne -dvs. evnen til å føle behag og ubehag. Hele livsopplevelsen dreier seg kun om variasjoner i opplevelsen av behag og ubehag. Alle verdensaltets skapelser kan føres tilbake til prinsippet DET MASKULINE (avgivende) og DET FEMININE (mottagende) i det levende vesenet. Alt fra støvets tilsynelatende tilfeldige fall til galaksers bevegelser er dypest sett resultater av urbegjæret.
- 1647 Alle reaksjoner er sult- og mettelsesprosesser. Sult er en ubehagsfølelse, mens mettelse er en behagsfølelse. Behaget blir livsopplevelsens høyeste trinn, mens ubehaget blir livsopplevelsens laveste trinn. Mellom disse ytterpunkter finnes alle grader. "Alle grader" er det LIVET som oppleves.
- 1648 Livet dreier seg således om skapelsen av behags- eller velværefølelse, og uten ved denne vil ikke livet nå sin kulminasjon. Prinsippet er slik sett identisk med det alminnelige seksuelle prinsipp. Det er kun ved det seksuelle prinsipp er knyttet til forplantningen som skiller seg fra det kosmiske livsopplevelses-

prinsipp. Hele livsopplevelsen - hele verdensstrukturen - er således et spørsmål om behagsfølelse (salighet).

- 1649 Begjæret etter behaget oppstår på basis av opplevelsen av ubehaget. For å kunne sanse denne harmoni og salighet, må derved vesenet mettes av det motsatte - disharmoni og lidelse.
- 1650 Ved et gitt tidspunkt innskenkes den ene pol i vesenet til latent funksjon, mens den motsatte eller andre pol bærer bevisstheten. Her oppstår da hhv han- og hunkjønntilstanden. Både opplevelsen av hun- og hankjønntilstanden skaper en mettelse. Derfor vil vesenets kjønnsbytte også følge et kretsløp. Dette kretsløpet strekker seg over to kosmiske spiralkretsløp, da kjønnet skifter for hvert fullført spiralkretsløp. Men merk - det er kun i DYRERIKET og første del av menneskeriket - innen hvert kretsløp at kjønnet (enten han eller hunkjønn) er framtrædende. Dette på basis av enpoligheten.
- 1651 Et vesen der hvor de to seksuelle poler er jevnbyrdige, er verken mann eller kvinne. Vi har her en "ny" vesenstype - et vesen med en ny opplevelsestilstand.
- 1652 Både han- og hunkjønn er hver i seg selv et "halvkjønn". Derfor må de forenes i ekteskap og samleie. Herigjennom blir de ett og får oppleve "saligheten".
- 1653 "Halvkjønns-vesener" av samme kjønn som en selv blir her dødsfiender. Dette gjelder særlig de maskuline vesener. Slik oppstår også sjalusi og skinnsyke. Alt dette har sin rot i selvoppholdelses-driften. Hele den jordmenneskelige tilværelse er en labyrint av selvskhetens forgreninger. Alt med sin rot i enpoligheten og den derpåfølgende kamp for tilværelsen og saligheten i det motsatte kjønn.
- 1654 Men kun på denne måten kan vesenets bevissthet fornyes. Ved å vandre med i uvitenheten og mørket kan lyset på nytt sanses. Ellers ville LIVET være en umulighet.
- 1655 Hvordan kan vesenet få oppleve seg selv som et evig vesen? Det kan det på grunnlag av et ØNSKE om dette, samt på basis av kontrasten til å oppleve seg selv som midlertidig eller timelig. I sin søken etter evig tilværelse ble det først benyttet "selvoppholdelsesdrift".
- 1656 Men denne selvoppholdelsesdriften kan dog ikke forhindre at legemet en dag er utslitt og ikke lenger er brukelig som sanse-apparat. Men da vesenet tror sitt legeme være identisk med sitt SELV eller "Jeg'et" - tror det selvsagt at dette "Jeg'et" må gå til grunne sammen med legemet for øvrig. Slik skapes kontrasten til det virkelige liv, og mørket kan oppleves som virkelighet.
- 1657 Ved dannelsen av henholdsvis hankjønnen og hunkjønnen - dvs. skapelsen av enpoligheten - ble vesenet avskåret fra å kunne sanse "kosmisk". Det har

videre helt mistet bevegelsesfriheten - bundet som det her er i fysisk materie. Altså i materie av universets tyngste og tregeste legemer som jordmennesket her inkarnerer i sier Martinus her i dette stykke.

- 1658 Den jordiske menneskehet består altså av slike "døde" vesener med en viss materiell kunnen. Men om LIVET vet den absolutt intet.
- 1659 Verdensaltet består av en materiell sfære - tyngderikene - og en livssfære eller åndssfære. Men disse vesener i mørkekulminasjonen ser kun materiedelen. Ja - de benekter at det finnes noe annet.
- 1660 Men for at mørket ikke skal bli totalt og livet ikke skal gå helt i stå her, har LIVET sørget for at "halvvesenet" her i dødssfæren har et tilsvarende "halvvesen" som det kan oppleve et lysglimt sammen med.
- 1661 Men dyret - inkludert mennesket - tror kun at seksualakten er av ren fysisk natur. At orgasmen i virkeligheten er en kortvarig gjennomstrømming av "Guds Ånd" vet de slett ikke. De forstår altså ikke seksualaktens kosmiske natur - på samme måten som planten ikke kan forstå den fysiske verden rundt seg. Planten lever i sin egen indre verden, og hva som foregår rundt den av fysisk natur, vet den slett ikke. Den kan kun oppfatte denne aktiviteten som ubehag og behag. Men dette er dens NATTBEVISSTHET.
- 1662 Slik som utviklingen forvandler planten til dyr, forvandles også halvkjønnsvesenet til helkjønnsvesen - et Guddommelig vesen.
- 1663 Med mangelen av kosmisk viten og som geni i å skape mørkets kontrast - er det klart at vesenet måtte oppfylle forutsigelsen om de skulle "dø døden". At Jorden skulle være "forbannet".
- 1664 Engang var "Guds vilje" dette å skape mørket for de levende vesener. Å få oppleve dette mørket var en forutsetning for at vesenets livsvandring kunne fortsette. Men allerede i det gamle testamentet var vesenene så mettet av mørket at det ikke lenger var lys eller lengsel - men forbannelse. Dets opphav fikk navn som "djevelen", "satan", "den onde" osv. Man dannet seg slike bilder av en kosmisk struktur som man for lengst hadde glemt.
- 1665 Alle religioner har dog en rest av en erindring om an lykkelig og fredelig fortid som kommer til uttrykk gjennom beretningen om "slangen" og "syndefallet" i paradiset.
- 1666 At menneskene i årtusener har levd under mørke tradisjoner og religiøse forskrifter om mørket, ser vi i dag der menneskene er eksperter i å utføre mørkets skapelser. Hva tror man om alle verdens våpen - f.eks. atombombene. Her ser vi enda et resultat av årmillioners trening i mørkets skapelse.
- 1667 Alle religiøse sekter, alle religioner og trossamfunn - alle gjør de krav på å kjempe for lyset, enda de ofte benytter mørkets metoder og prinsipper. Den kommende lys-epoke er derfor på det nåværende stadium ikke annet en ny

kampsak for menneskene. Man søker å skjule sine uferdige talenter i "å elske sin neste" som "hellig vrede" - "rettferdig harme" osv. Alle disse primitive, mørkets tendenser har jo sin rot i vesenets enpolighet. For at lyset virkelig skal kunne begynne å skinne i vesenets bevissthet må topoligheten utvikles i vesenet. Denne må selvsagt UTVIKLES - og dogmer og forskrifter kan ikke erstatte denne utviklingen.

- 1668 Det jordiske menneske er i mørkets kulminasjonssone - i kraft av sin selvoppholdelsesdrift. Den glimtvis livsopplevelse som det enpolige vesen får gjennom orgasmen, er uten mentale detaljer. Opplevelsens analyse er utenfor den dagsbevisste forståelse. Den framtrer som en meget sterk vellyst-følelse, analog med annet behag, men dog i en mye sterkere framtrede. Med "sterk" behagsfølelse menes selvsagt her sammenlignet med annet mer avblendet behag som vesenet kan oppleve i dyreriket. Sett i kretsløpet, er lyset her på sitt minste utfoldelsesstadium - nesten latent.
- 1669 Men denne lysopplevelse er så sparsom med kommende lysopplevelser at den kan sammenlignes med den lille lysstråle som vil sive ut fra en dørsprekk fra en opplyst festsal. Det levende vesen er i dyreriket drapssone lukket ute fra LIVETS FESTSAL. Kun gjennom "dørsprekken" kan det ane lyset. Gjennom denne lille "lysrest" kan det få kontraster til det massive mørket som det ellers opplever. Disse vesenets talentkjerner utviklet seg på et tidlig stadium i dyreriket - spesielle organer hvorved det kunne sanse denne lille "lysrest" gjennom det fysiske legemet. Dette var kjønnsorganene.
- 1670 De seksuelle organer er de instrumenter hvorved det levende vesenet kan komme i direkte legemlig kontakt med Guddommen. Rent fysisk kan ikke dyrene - inkl mennesket - komme nærmere Guddommen enn gjennom samleiet eller parringsakten med et medvesen - som jo representerer Guddommen. Dvs. når de smelter sammen i den seksuelle utløsningen kommer Guddommens liv og bevissthet inn som fysiske salighetsbølger i legemet.
- 1671 Med sine "primitive" lysorganer kan gudesønnen holde korrespondansen med sin evige fader gjennom det mest kompakte mørket. Dette vil aldri kunne bli totalt, så lenge det enpolige vesen kan få tilgang til saligheten og lyset gjennom sine korrespondanse-organer med sitt evige opphav. Slik kan livsmotet holdes oppe selv i det tettteste mørket.
- 1672 Men allikevel er det for det jordiske mennesket av i dag forbundet med skamfølelse å blotte sine seksuelle organer. Ja - det er straffbart å ikke holde dem skjulte. "Fikenbladet" eksisterer fortsatt i en grad. Men disse salighetsorganers tilstedeværelse har dog en mengde lidelser i sitt kjølvann: sjalusi, ulykkelige ekteskap, utroskap, skilsmisser, prostitusjon, aborter, abnormiteter og perversiteter. Ikke så merkelig at alle religiøse autoriteter og

verdensgjensløserne har foreskrevet meget strenge regler mhp å kun benytte de seksuelle organer i hensikt av befruktning.

- 1673 Med hevde pekefinger og advarsler har ikke kunnet fjerne mørket. Dets tilstedeværelse er naturlov - dvs. Guds vilje - og en nødvendig del av kretsløpet. De seksuelle påbud og forbud er en slags dik som skal demme opp mot et hav av seksuelle krefter. At denne dik "lekker" ser vi som virkelighet rundt oss. Det er ikke mulig å kvele "den høyeste ild" med påbud og trusler - ei heller med straff og dødsdommer.
- 1674 På samme måten som Jorden måtte gjennom mange primitive stadier før den kunne kontrollere sine kontinenters og verdenshavs stabilitet - må også menneskene gjennom sine primitive stadier og feiltrinn før det kan utfolde selve målet, som er kjærligheten til alt og alle - uavhengig av kjønn og art.
- 1675 Altså har mørket i den enpolige seksualiteten sitt særlige formål å oppfylle. Det utvikler følelsen og nestekjærligheten. Dette er igjen egenskaper eller talenter som utvikles, kulminerer og degenererer. Alt på basis av den høyeste ild. Denne ild har også da sin tilsvarende minsteutfoldelse og størsteutfoldelse. Slik skapes kretsløpet. Slik oppstår dag og natt, sommer og vinter, vår og høst, godt og ondt, barndom og manndom - kort sagt, alle eksisterende kontraster. Når den høyeste ild framtrer i minsteutfoldelse, blir livet til "helvete", mørke og "dommedag".
- 1676 "Helvete" er altså kulminasjonen av halvkjønns-tilstanden. Men vi har her fått innblikk at dette helvetes eksistens utgjør en uunnværlig faktor. Uten ved dette ville ingen bevissthet kunne eksistere. Man kunne ikke sanse. Døden ville så være det altbeherskende. Det ville være samme situasjon som om en kunstner skulle male med bare en farge på et lerret med samme farge. Slik kunne ikke denne uttrykke noe som helst. Visdommen er en beskrivelse av de virkninger som enhver overtredelse av livslovene fører med seg.
- 1677 Livets fundament er likesåvel mørket, "helvete" - som lyset, "himmelen". Helvete eller ragnarokk er ingen straff fra et sint forsyn, men en livsbetingende faktor i universets evige skapelsesstruktur.
- 1678 Fra livets høyeste utsiktspunkt, får "helvete" en helt annen betydning. Helvete oppstår jo hovedsakelig på basis av troen på døden som værende den siste avslutning. Men her ser vi at det slett ingen død finnes. "Ofrene" på slagmarken i krigene døde jo kun som legemer - mens LIVET eller bevisstheten ingen død kunne oppleve. De dodes kropp - likene - er kun "høvelspon" i den Guddommelige omskapesprosess som gjør DYRET til MENNESKE.
- 1679 De jordiske veseners bevissthet eller livssfære, representerer stadiet "halvkjønnsfæren". Dette stadiet betinger - altså ved denne seksuelle

polkonstellasjon - en innskrenkning av livsopplevelsen. En innskrenkning som resulterer i opplevelsen av "døden" i form av frykt og redsel for nettopp livsopphør. Her er det bebudede profeti om at menneskene skulle "dø døden" når det spiste av "kunnskapens tre" blitt oppfylt.

- 1680 Den struktur som ikke beforder de drepende prinsipper er "helkjønns-tilstanden". Dvs. likevekten av den maskuline og den feminine pol. Beretningen om Adam i Paradis er fortellingen om et slikt dobbeltpolet vesen i salighetsriket.
- 1681 Setningen om "at det ikke var godt for Adam å være alene, viser at vesenene i lysets verden hadde begynt en lengsel mot en kontrast. Dvs. en lengsel mot mørket.
- 1682 For disse lys-vesener er livet fylt med automatfunksjoner eller c-viten i nestekjærlighet. Det onde kan her umulig skapes eller manifesteres.
- 1683 Det bibelske paradiset eller Adams hjemstovne er erindringsriket (salighetsriket). Her lever som kjent vesenet helt i sin egen indre erindringsverden. Ingen nye opplevelser kan forekomme her. Tidsopplevelsen her er kun knyttet til de tidsbetegnelser som ble opplevd i den ytre verden i det foregående kretsløp.
- 1684 Her i salighetsriket lever vesenet i absolutt ensomhet, men er ikke i stand til å føle denne ensomhet. Evnen til å savne samkvem med den øvrige verden er satt ut av funksjon her. Evnen som her kulminerer er hukommelse - og her er alle erindringer lyse. Her ser vesenet alle de primitive og ubehagelige ting som er gjennomlevd som nødvendige ledd i en erfaringskjede som ikke kunne ha vært særlig annerledes. Her blir alle opplevelser sett som "gullkopier".
- 1685 Den siste våkne, dagsbevisste tilværelse i den ytre verden, opplever individet i Den Guddommelige Verden. SalighetsRiket er en indre verden som "avslutter" et kosmisk kretsløp. Dvs. det avslutter en spiral. Den neste kontakt med den ytre verden knyttes med planteriket i neste "spiral". Her våkner bevisstheten igjen på det fysiske plan.
- 1686 I Den Guddommelige Verden blir alle erfaringer, erindringer fra den fysiske verdens mørkesoner analysert og oppklart som værende nødvendige ledd i bevissthetens utvikling. Slik blir også alle bitre erfaringer til "gullkopier".
- 1687 Men hvordan ble så vesenet vekket i den ytre fysiske verden? En "vekking" som jo måtte skje dersom livet skulle fortsette.
- 1688 I vesenets salighetstilstand er dets talentkjerner og overbevisstheten ikke framtrædende i noen ytre synlig, individuell organisme eller legeme. Bevissthetsmessig er vesenet her totalt borte fra hele den ytre verden.
- 1689 Kretsløpet betinger at energiene har sine maksimums-utfoldelser og minimums-utfoldelser i et skiftende mønster eller rytme.

- 1690 Prinsippet om all kontrastdannelse er identisk med "den høyeste ild". Denne ild har videre sitt sete i vesenets seksuelle polstruktur. Denne "ilds" varierende utfoldelse, fremkaller de forskjellige tilværelsesplan i spiralkretsløpet.
- 1691 Bibelen forteller at Gud lot Adam falle i dyp søvn. Denne søvn er opplevelsene i salighetsriket, som jo kun er en indre verden. Utad er den livløs eller "død". Virkningene utad av denne "søvn" i salighetsriket, ser vi her på det fysiske plan som mineraler og andre livløse stoffer. Mineralriket består jo av hele serier av materier som ikke er organisert i individuelle organismer. Ellers i kretsløpet ser vi at livet framstår i organismer eller legemer av forskjellig form og utstrekning. I SalighetsRiket har ikke vesenet bruk for individuelle sans-organismer.
- 1692 Gjennom mineral-materien kan det ikke sanses smerte eller lidelse. Den er alene følelsesløs - eller bevisstløs. Hva er da bevisstløs materie? *Det er stoffer som ikke er gjennomtrengt av tanker, vilje, viten og følelser.*
- 1693 En levende *organisme* består slik sett av mikrovesener med selvstendige, våkne, dagsbevisste tanker, som er knyttet sammen i en felles struktur som er dirigert av et makrojeg's begjær og vilje. Organismen er et "samarbeide" mellom mikro-kosmosene "nedover" i spiralene, og det "makrovesen" som styrer organismen. Altså sett som "makrovesen" sett i forhold til de underliggende vesener i utviklingsspiralene "under".
- 1694 Forskerne leter overalt etter liv. Ja - langt ut i makrokosmos i dypt inn i sine laboratorier. Men i mineralmaterien kan de jo slett ikke finne noe liv.
- 1695 Forskjellen mellom levende og "død" materie, er at "de døde" materier ikke er sammensatt av levende vesener. Animalsk "stoff" består derimot av kun levende kraftenheter eller vesener. Jordens samlede menneskehet og de øvrige animalske vesener utgjør et særlig animalsk stoff i klodens struktur. Altså da stoff sett i et særlig perspektiv. Fra "stoffets" eget perspektiv sees det derimot som levende vesener, mennesker, dyr og planter.
- 1696 Det er det mentale utsiktspunkt som avgjør som vi ser det som "stoff" eller som levende "enkeltvesener".
- 1697 Sett fra jordvesenets synspunkt, som altså ligger en utviklingsspiral høyere enn vår - vil som sagt menneskene og alle animalske dyr i milliardtall bli en kollektiv masse av animalsk "stoff". Tilsvarende vil alle skoger og jungler bli oppfattet som et "vegetabilsk stoff".
- 1698 Ser vi på "stoffet" i vårt eget legeme, vil vi finne de samme prinsipper. Det vil kanskje være vanskelig å bestemme hva som er animalsk, vegetabilsk og mineralmaterie, men prinsippene er som nevnt over. De animalske mikroindivider som lever i vårt mikrokosmos står i forbindelse med makrovesenet via tusener av nervetråder. Et enkelt mikroindivid alene kan

ikke sende "beskjed" til makrovesenet. Ved en smerteopplevelse i f.eks. foten - er det en sammensmeltning av tusener, ja - millioner av andre mikroindividers ubehag. Først i et slikt antall blir de til den strøm som er sterk nok til at det kan registreres gjennom makrovesenets nerver.

1699 Vi sier f.eks. "min hånd", mitt hjerte, osv. - og dette bekrefter et "Jeg'et" føler seg distansert fra de enkelte organer, som legemet er bygget opp av.

1700 "Jeg'et" i legemet er immaterielt - dvs. som vi sier "av ånd". Så lenge denne ånd - dette liv, eller jeg - er tilknyttet et legeme, sier vi at "det lever". Når denne "ånd" trekker seg ut av organismen, sier vi som kjent at "den dør". Det går i oppløsning og blir et lik. Det blir til mineral-materie. Når "Jeg'et" med sin ånd overskygger den fysiske materie i den hensikt å skape en organisme, blir nevnte materie først til vegetabilsk - og dernest til animalsk materie. Når "Jeg'ets" kontakt med materien - altså den fysiske - brytes, så omdannes denne gradvis til mineralmaterie som et lik. Hvis "Jeg'et" lar sin ånd forlate legemet uten å avskjære forbindelsen helt med samme organisme, så blir det kun delvis bevisstløs. Denne delvise bevisstløshet kaller vi for søvn. Martinus advarer her mot alle unaturlige former for bevissthets-nedsettelse gjennom f.eks. hypnose, bedøvende og berusende midler etc.

1701 materiens framturen som levende eller død, er kun spørsmål om graden av gjennomstrømning av "ånd". Der denne gjennomstrømning av ånd stanses, blir materien livløs eller bevisstløs. Ved dypfrysing av matvarer stanses denne gjennomstrømning av ånd, og de kan da holde seg friske i lang tid. Mikroindividene i matvarene må i fryseperioden diskarnere til det åndelige plan, og det forlatte inkarnasjonsmateriale holdes på et minimalt vibrasjonsnivå. Det omgjøres kunstig til midlertidig mineralmaterie. Ved opptining inkarnerer nye mikroindivider. Kun der hvor liv kan inkarnere, oppstår bevegelse - ellers er det "søvn".

1702 Mineralriket er spiralkretsløpets sovesal. Vesenene er her kun våkne i sin erindringsverden hvor "gullkopier" gjenoppleves. Gjennom den "overflødige" salgighetsenergien får vesenet gjennom automatfunksjoner kraft til å "inkarnere" i fysisk materie, dvs. mineralmaterie - som er overskuddsenergi fra SalighetsRiket.

1703 For vesener i SalighetsRiket er nestekjærligheten en 100% automatfunksjon eller c-viten. Noe "syndefall" gikk ikke forut for "utdrivelsen" av paradiset. Denne "utdrivelse" var en 100% nødvendighet for at vesenets bevissthet kunne fornyes.

1704 Vesenet har på dette tidspunkt levd så lenge i lyset at det er mett. Lyset har ikke lenger noen draging eller tiltrekning. Nei - det som er tiltrekkende nå er derimot kontrasten - nemlig mørket og dets forgreninger.

- 1705 De erindringer som vesenet i siste del av SalighetsRiket tiltrekkes imot, er de erindringer som det har fra siste kretsløps mørkesone - dvs. dyreriket som det gjennomlevde for årmillioner - kanskje årmilliarder siden. Men i erindringen står disse helt klart fram som "gullkopier". Disse fyller nå vesenet med ekstase.
- 1706 "Adams" drøm i paradiset var om materialismen - mørket eller kontrasten til lysets regioner. En drøm som måtte omsettes til fysisk opplevelse og virkelighet.
- 1707 At det ikke var mulig å gjenskape bevisstheten om den ytre verden uten gjennom ytre påvirkninger er logisk og klart. Derfor måtte bevisstheten settes i samkvem eller vekselvirkning med andre levende vesener, som kunne resultere i nestekjærlighetens motsetning.
- 1708 Det som her var iferd med å skje i "Adams" livsstruktur var en forvandling av den seksuelle polkonstellasjon - "den høyeste ild" tok nye veier - vesenet begynte vandringen mot den enpolige seksuelle struktur. Skapelsen av Eva fra Adams ribben, er en symbolsk fortelling om denne spaltning av topoligheten eller dobbeltpoligheten i de to kjønn.
- 1709 Med denne spaltningen var veien inn i mørket en uunngåelighet. Fra å elske sin neste, begynte det nå gradvis å kun elske seg selv - på sin nestes bekostning. Samme kjønns vesener ble de bitreste fiender.
- 1710 I sammenheng med bibelens beretning så dekker uttrykket eller symbolikken i vesenet "eva", ikke hunkjønnsrollen, men der vesenet begynte å bli enpolig. Altså det før dobbeltpolige vesens begynnende overgang til enpolighet. Mørket kan kun oppleves i en enpolig organismestruktur. Nettopp denne er "Eva's" symbolikk.
- 1711 Vesenene i SalighetsRiket eller paradiset, vokste ut av sin indre paradisosplevelse, ikraft av et ønske, begjær - dvs. en begynnende mettelse av denne salighet og kjærlighet. "Slangen" var ingen djevel, men en tidlig verdensgjenløser.
- 1712 De tidlige overleveringer av de kjente bibelske "krøniker" og fortellinger, var selv så mette av egenopplevde mørkeopplevelser at de måtte gi en tenkt mørkets hersker skylden for dette. De var selv ute av stand til å se mørkets misjon, ikraft av sin glemte kosmiske bevissthet.
- 1713 Derfor måtte hele grunnlaget som det gamle testamentet utgjør, bli totalt mistolket av de religiøse lederskikkelser - som senere har ført en autoritetstro menneskhop. Kristi kjærlighetsbudskap er så å si druknet i troen på syndsforlatelse. Kirken forsvarer retten til å drepe i selvforsvar og hyller "ærens mark".
- 1714 Den kristne religion ble en enpolighetens religion, som hyllet mannen og kvinnen som "evigvarende" enkjønnsvesener. Det ble eiendomsrettens

religion. Dette tiltross for at opphavet - Kristus - var den første talsmann for å elske alle - dvs. sin neste som seg selv. Han sa slett ikke at man kun skulle elske sin familie. Hvordan skulle det være mulig å elske alle og kun en på samme tid? Nei - "partiskheten" ovenfor vesener av motsatt kjønn - og den kamp som dette bevirket - opprettholdt krigen i klodens organisme.

- 1715 Menneskene innså raskt at verdensgjensløserens væremåter ikke kunne etterleves. De kunne slett ikke ta hans læresetninger til følge. For dette var jo ingen viljesakt - men en organisk funksjon, på basis av strukturen i overbevisstheten. Altså forholdet mellom den maskuline og den feminine pol.
- 1716 For verdensgjensløseren var hungeren etter et ekteskap intet livsfundament, men det var derimot lengselen etter å kunne elske sin neste - elske alt på ens vei. I dette helt ferdige menneskerike finner vi ingen "mann" eller "kvinne" - men en harmonisk blanding av disse vesenestyper - en høyere kombinasjon av disse to kjønns forening.
- 1717 Dette overjordiske kosmiske lys av den lyse utstråling som glimtet inn over Jorden for snart 2000 år siden - demonstrerte en væremåte av nestekjærlighet som var totalt ukjent for datidens primitive mennesker. Dette å kunne tilgi - ja å virkelig elske sin dødsfiender - var så umulig for datidens mennesker, at opphavet til disse anvisninger ble hyllet som et ideal som det var helt umulig å leve opp til.
- 1718 Slik oppsto senere myten om at Jesus skulle være uten en fysisk far - dvs. at ingen normal kjønnsprosess hadde vært med i dette.
- 1719 Alle kroppens organer er tilstede for å fylle en hensikt - å bli brukt. Dersom de ikke brukes, vil de dø og degenerere. Dette gjelder synet, hørselen, armene og også de seksuelle organer.
- 1720 Dersom den "hellige ånd" som omtales i bibelen kunne besvangre en kvinne og ut av dette skape slike fremragende mennesker - hvortil trengtes da den vanlige mann som seksuell partner - da resultatet av dette siste likevel blir så dårlig? Nei - en slik primitiv oppfattelse holder ikke for de vitenskapelig innstilte menneskene av i dag.
- 1721 Å elske sin neste som seg selv, er ingen vanlig høflighet eller "dannelse". Selvsagt er det heller ingen enpolig forelskelseskjærlighet som ligger i dette uttrykk. I så fall kunne det hete at "du skal elske din kvinne eller mann som deg selv". Dette var jo det gamle testamentets budskap.
- 1722 At en fattig, uskolert tømrrersvenn kunne vise en slik strålende visdom og fredsomlighet som Jesus demonstrerte for 2000 år siden, ble sette på som et mysterium fra omgivelsene. Denne væremåten var så fjernt fra den daglige krigerske mentalitet som folk flest var dominert av, at samtiden opphøyet ham

til en sønn av Gud. Slik ble derved Jesus til et soningsoffer, og ikke et ideal for etterfølgelse.

- 1723 Men Jesus visste selvsagt at dette å elske sin neste ikke var et spørsmål om vilje - men et spørsmål om utvikling over tid. Det var her en psyko-organisk forskjell.
- 1724 Denne nestekjærlighet er likeså lite en viljesakt som den ekteskapelige "kjærligheten" er det. Der det oppstår disharmoni mellom viljen (dvs. automatfunksjoner i dyrisk væremåte) og et humant ønske, oppstår "samvittighetsnag".
- 1725 Allkjærligheten gjennomstrømmer mikro, makro- og mikrokosmos - men er overhodet ikke sansebar for vesener som beherskes av de energier som er framtreddende på Jorden i dag. På samme måten som en blind mann ikke kan se lyset, kan menneskene av i dag slett ikke se den altomfattende allkjærligheten.
- 1726 Verdensgjenløserne er alle helt og holdent besjelet av en sansedimensjon som ligger over både instinkt- og intelligensfunksjonen. De er i kontakt med universets grunntone - hevet over tid og rom - ett med evigheten, uendeligheten. Altså ett med den evige Guddommen.
- 1727 De enpolige vesener var av naturen skapt til kun å elske sin ektemake. I dette hadde man jo også tusenårige tradisjoner samt religiøse påbud. Med sin væremåte brøt Jesus tvert over med disse påbud.
- 1728 Har ikke verdens-gjenløserens ord større aktualitet i dag enn noensinne før - hvor hele verden ristes av kriger, lemlestelse, tortur, sult, armod og frihetsberøvelse, gudløshet og umoral. Er det ikke den virkelige fred som menneskeheten hungrer etter? Er det ikke mangel på vennlighet, velvillighet og tilgivelse mellom vesenene som mangler i verden. Som derved resulterer i menneskehetens ulykker, kriger, naturkatastrofer og elendighet.
- 1729 På denne bakgrunn av elendighet, kan det ikke være unødvendig med en granskning av den menneskelige psyke eller mentalitet. Bristen ligger utelukkende i forholdet til nesten eller medvesnene. Her er det mental kulde. Denne kulde gjennomsyrrer nesten alle foreteelser gjennom maktsyke, profittjakt og usømmelig ærgjærighet.
- 1730 Kulden her er en funksjon av den kulminerende materialisme som vi ser overalt i verden i dag. Der man tror at bevegelser i materien skaper liv og ikke omvendt. Livet her er et resultat av tilfeldige atombevegelser. Her er vi på den livløse mentale ørken. Her gjelder det kun å samle seg mest mulig materie - det har ingen hensikt å tenke å hjelpe andre, - nei, tjen deg selv, lyv, stjøl og utnytt andre mest mulig.
- 1731 Viljen dikteres og føres av de sympatiske anlegg - som igjen er det samme som "den høyeste ild" (livsbegjæret) - som har sitt sete i individets seksuelle

organstruktur. Ved studiet av denne organstruktur kan vi altså finne årsaken til den disharmonien som eksisterer alle veier i dag. Dette studiet må altså være på det åndelige området.

1732 Ingen konge, fyrste eller keiser har noensinne ved sin væremåte alene kunnet erobre en slik skare av tilhengere (tilbedere) i et så langt tidsrom etter sin død som verdensgjøløseren Kristus. Også andre vise som har vært talsmann for sann nestekjærlighet har "overlevd" årtusener.

1733 Verdensfreden er altså ikke noe som kan skapes av politikere og maktsyke ledere, men må fødes og vokse i hvert enkelt individs indre. Celle for celle må dette "vesen" som verdensfreden utgjør, vokse seg større og større. Disse celler må være utrenset for selviske prinsipper. Den fred som opprettholdes ved politimakt og militærvesen, er ingen virkelig fred, men en slags dressur eller justis. Den fredelige, uselviske natur i vesenet vil gjøre alle juridiske lover og enhver politi- og militærmakt overflødig.

1734 Vi kommer således ikke utenom verdensgjøløserens mentalitet dersom vi vil oppnå å skape fred i vårt eget indre, og derved fred på Jorden. Når menneskeheten når fram til å kjenne seg selv, sin egen psyke (bevissthet), målet med utviklingen, lidelsenes hensikt osv. - vil verdensfreden oppstå naturlig på denne planet.

1735 Viktigere enn all skoloring, utdanning og oppdragelse for øvrig, er nå at den virkelige kjærligheten kan få innpass hos modne individer. Og denne kjærlighets- og medfølelsesutvikling sørger LIVET SELV for - gjennom loven om årsak og virkning. Gjennom opplevelsen av de mørke virkninger som vesenet selv har påført andre, vil dets nestekjærlighets-talent utvikles. Slik er alle garantert å komme trygt i havn. Kun den uvitende dære og materialist kan på et særlig stadium motarbeide kjærlighetsvitenskapen.

1736 Ingen del av den menneskelige mentalitet er så infiltrert, skjult og kamuflert i overtroens og misforståelsenes tanker som nettopp "den høyeste ild" - eller det seksuelle prinsipp. Ingen av kroppens organer er blitt slik forbundet med synd og skam som nettopp kjønnsorganene. Ingen drift er sterkere - men samtidig forsøkt stanset og undertrykt - som kjønnsdriften. Samtidig blomstrer prostitusjon - dvs. livets edleste organvirksomhet er blitt handelsvare.

1737 Det seksuelle liv er i dag å sammenligne med en flod som har sprengt sine demninger og brutt ut av sitt eldgamle leie. Dette bryter gjennom de moralske oppdemninger overalt. Ingen menneskelig makt kan forhindre det.

1738 Bibelen og fortidens øvrige dogmer hadde til oppgave bl.a. å lede seksualiteten inn på det spor som skulle befordre forplantningen. Men seksualiteten har for lengst tatt mange nye spor eller leier. Dessuten er den seksuelle kraft blitt så sterk at den kraft som medgår til forplantningen kun er

en liten del. Bare en brøkdel av alle samleier fører til befruktning. Dette viser at denne kraft har en annen hensikt enn befruktningen alene. Hensikten er å mette en åndelig sult - parallelt med den ernæringsmessige sult. Den høyeste ild er et kosmisk ernæringssystem.

- 1739 Det kan ikke sies å være noen ulykke i dag at all seksuell kjønnslig aktivitet ikke fører til befruktning og derved barn. Har ikke verden i dag allerede nok problemer med å ta vare på de barn som fødes til Jorden? Ja - dør ikke nettopp mange av disse store mengder hver eneste dag - i mangel på omsorg og husly?
- 1740 Den seksuelle kraft er altså en hunger som må mettes. Hos de rene dyr er den seksuelle kraft som utgjør "overskudd" ut over forplantningen, nesten lik null. Dvs. kun selve forplantningen er tilknyttet et dyrs seksuelle krav. Hos menneskene derimot, utgjør selve forplantningen kun en liten del av den seksuelle utfoldelse. Alt med tilknytning til det seksuelle - som ikke direkte går på forplantningen, blir sterkt fordømt av den konservative kirke. Særlig dette å vise sympati for vesener av eget kjønn.
- 1741 Mens kjærlighets- eller kjærtegnshungeren etter det motsatte kjønn utmerket kan forgå åpenlyst, og er noe en ikke behøver å skamme seg over, så stiller det seg ganske annerledes når det gjelder tiltrekning mot eget kjønn. Da lurert "korsfestelse", vanære, forakt, hån og spott. Kanskje særlig fra kirkelige kretser, enda denne sympati er nærmere dette "å elske sin neste som seg selv" - enn den sedvanlige enpolige seksualiteten, som betinger eiendomsretten over et vesen av motsatt kjønn.
- 1742 Vi ser således at denne veldige overdimensjonerte seksuelle trang innenfor menneskeheten, skaper store konflikter og forvirring i den jordmenneskelige psyke og seksuelle moraloppfattelse.
- 1743 Det er vesenenes enpolighet som skaper krigen, både den mellom folk innbyrdes - som den mellom land og folkegrupper. Hos slike enpolige vesener finnes jo ingen samvittighet, medfølelse eller tilgivelse. Disse skaper og vidrefører krigen, og de finnes i forbryter- og underverdenen - der de naturlig nok kan få utløp for sine ønsker i uærlighet, brutalitet og inntoleranse. Disse bringer samvittighetsløst død og lemlestelse over vesener som de mener å kunne høste personlig fordel av.
- 1744 Dette er med andre ord en ren dyrisk væremåte. Menneskene skiller seg fra dyrene på mange måter, men dette "overgangsvesen" som jordmenneskene utgjør i dag - har fått en begynnende blanding av sympati og intellektualitet. Eller uttrykt som intelligens og forstad i en selvstendig tenkeevne. Også fysisk sett er dagens jordmennesker en blanding av dyr og menneske. Forplantningsmessig er det et pattedyr.
- 1745 Ikke notater

- 1746 Tendensen til misunnelse og skinsyke/sjalusi er økende med den grad av enpolighet som vesenet er innhyllet i. Følelsen av eiendomsrett over ektemaken er likeledes sterkest hos de utpregede maskuline og feminine vesener.
- 1747 Men store deler av den jordiske menneskehet er i vekst ut av den rene enpoligheten. De ser med økende avsky på krigføringen og undertrykkingen av de svake i samfunnet. Disse finner ingen glede i å utnytte de svake i egoistisk selvtekt. De føler mot å være soldater, der man opptrenes i livssabotajens "kunst". De ønsker fred og intet annet.
- 1748 Jordmenneskene representerer hele spennvidden i mentalitet fra nesten ren enpoletet, til nesten ferdig topoletet. Her finner vi både humanisme og brutalitet, inhumanisme. Men sistnevnte mentalitet er kun et særlig stadium på veien mot humanismen.
- 1749 Svært mange vesener har anlegg for sympati eller kjærlighetsfølelse ved siden av det ekteskapelige. En sympati som er ubundet av kjønn. Livslykken blir for disse å befordre lyset og lykken for alle andre levende vesener. Kristus sa "menneskesønnen er ikke kommet for å la seg tjene, men for å tjene og gi sitt liv i gjenløsning for andre".
- 1750 Når vesenet får den kosmiske bevissthet bortelimineres hele det ekteskapelige talent fra samme vesens bevissthet. Det får alle omgivende levende vesener som "kjærlighetsobjekter".
- 1751 En ny psyke undergraver som sagt den førdominerende maskuline og feminine væremåte. Men det ytre legemet bærer fortsatt preg av hannvesen og hunvesen gjennom kjønnsorganene. Men også disse er under utvikling i sin spiral, selv om de beholder et tilsynelatende uforandret ytre.
- 1752 De vesener som i sin væremåte avviker fra flokkens levemønster på det seksuelle og medmenneskelige plan, blir oppfattet som abnorme. Man har oppfattet deres væremåter som viljesbestemte, og slik har allmenheten stadig forsøkt å helbrede vesener som avvek fra den allmene dyriske mentalitet. Men den seksuelle natur er jo ikke underkastet viljens kontroll, men er dypt forankret i vesenets overbevissthet gjennom de her eksisterende seksuelle poler.
- 1753 "Dyret" er altså underkastet en psykisk forvandlingsprosess som ligger til grunn for at de i sterk grad begynner å bli til en vesensart som avviker fra dets normale-. For hvordan skulle dyret kunne bli "menneske" uten via forvandlingen av de sympatiske anlegg? Overalt der hvor de dyrisk anlegg - dvs. de egoistiske og selviske bevissthetsområder hos menneskene dominerer - er det ingen forskjell på dyr og mennesker. Kun der hvor det i mennesket er anlegg som avfører en høyere sympatifølelse - utover det rent

forplantningsmessige (ektemake og avkom) - finnes den absolutte forskjell på "dyr" og "menneske".

Martinus sier her at man kan overføre menneskelig "aurastoff" på eller til et dyr (f.eks. en hund). En slik overføring av sympatistoff finner sted når man kjæler med et dyr. Dette overførte aurastoff kan bli så dominerende at det setter dyrets opprinnelige egenskaper og natur ut av funksjon.

1754 Den begynnende menneskelige væremåte gir seg utslag i en mengde foretelser som hviler på fundamenter av menneskelighet, og ikke av dyrisk væremåte. Tenk på utdanning, skolevesen, helsevesen, kommunikasjon gjennom radio og tv, osv. Det virkelige dyriske i dagens menneskehet gjenspeiler seg derimot i dagens omfattende militærvesen.

1755 Ikke notater

1756 Fra menneskene på deres nåværende kulturelle stadium, utgår det krefter som ikke er spesielt hankjønns- eller hunkjønnsbetonte. De er ikke utpreget maskuline eller feminine. De favoriserer verken hankjønnen eller hunkjønnen. Slik er det ikke lenger kun parringssympatien eller "dyrkningen av det motsatte kjønnets vesener" som opptar vesenene som befinner seg midt mellom dyr og mennesker.

1757 Kloden i seg selv frambyr de mest fantastiske muligheter til å skape en fredelig, kjærlig verden. Det er egentlig mat- og materialer nok for alle. Men hvorfor finnes da krig og nød, elendighet og kaos? Jo - årsaken er menneskets selviske og egostiske krefter, videre et enormt eiendomsbegjær, nasjonalisme og fedrelandsdyrkelse.

1758 Midt i universets "hav" av kjærlighet så finner vi altså denne "øy" av hat, egoisme og drepende framferd i den dyriske sone. Det er kun individets eget bevissthetsområde, og den av dette utløste ytre disharmoni med den universelle harmoni, som utgjør det såkalte "onde". Dette "onde" - ragnarokk - eller helvete - vil fortsette å eksistere så lenge vi fortsetter å benytte dyrets livsprinsipper. Vi er 100% ansvarlig alene om vår egen skjebne på godt og ondt! Absolutt intett og ingen kan være ansvarlig for andres vanskeligheter og lidelser. Tilsynelatende er vi jo ansvarlige dersom vi utgjør de redskaper som Forsynet benytter til å tilbakeføre karma til et annet (ansvarlig) medvesen, som altså er den dypeste årsak til denne sin karma eller skjebne.

1759 For han- og hunkjønnsvesnene blir det en livsbetingelse å ha en slags eiendomsrett over et vesen av det motsatte kjønn. Denne følelsen av eiendomsrett kulminerer i orgasmen i samleiet mellom det maskuline og feminine vesen. Det ligger i deres "høyeste ild" eller seksuelle struktur at de må begjære hverandre. Dette begjær er igjen årsak til alle former for selvisk eiendomstrang og følelsen av EIENDOMSRETT. Det samme begjær mot

materien er "skyld i" de store verdenskriger som vært - og vil komme på denne klode før den er kosmisk sett ferdig.

- 1760 Men makt og tvang kan ikke forene hele verden til ett folk. Tvang og diktaturvelde er dressur, og en slik kan aldri bli basis for et kommende fredsrike på Jorden.
- 1761 Har så atombomben og andre helvetsmaskiner kunnet stanse krigsfrykten? Nei - vi opplever jo tvert imot at denne er større enn noen gang. Er ikke nettopp en NY tankegang som det er behov for?
- 1762 Freden er utelukkende en tilværelse som består i å befordre livet - og ikke å sabotere det. Dersom man vil oppnå fred i verden, må man vende blikket mot de mentale eller psykiske terrenger og områder - hvor man ser at Guddommen eller LIVET SELV er iferd med å forberede skapelsen av en kommende verdensfred.
- 1763 Mennesker med dyrebevisstheten "enhver er seg selv nærmest" kan aldri skape noen virkelig fred. Den "fred" slike "dyremennesker" kan skape er heller en slags justis, tukt eller tvang - med trusler om straff. Hele menneskehetens nåværende sameksistens er basert på prinsippet "den sterkestes rett". Dette prinsippet er dog forstørret opp til et fantastisk ødeleggende potensiale gjennom de våpen som menneskene råder over. Dette er en drapsevne som er tusen ganger sterkere enn hos de naturlige dyr. Slik kan dyreriket sies å kulminere i dagens mennesker. Men dette kulminerede dyr er slett ikke lykkelig i sin rolle som fryktskaper. Det lengter etter en verden der hvor fred og rettferdighet hersker, der hvor det er likhet for alle og der uretten er avskaffet. Og dette viser jo nettopp at mennesket ikke lenger er et virkelig dyr i renkultur. Dyret kjenner jo ingen slike sympatiske egenskaper utenfor sitt parrings- og forplantningsområde, samt videre yngelpleie.
- 1764 Egenskaper som går på større sympati mellom vesenene innbyrdes, lengselen etter lik rett for alle, etter rettferdighet - alt dette er egenskaper eller psykiske anlegg som ikke har med den dyriske enpolede seksuelle tilstand å gjøre. Det er noe annet enn parringssympati og avkomsbestyttelse som vi ser her. I den primære "kjønns-pol" finner vi setet for selvoppholdelsesdriften, forelskelsen og avkomsbestyttelsen. Dette er samtidig instinktpolen og kan sies å være senter for intoleransen i vesenet. Men i den sekundære eller såkalte "motsatte" polen - som er under utvikling eller i vekst, finnes senteret for de humane, nestekjærlige og intellektuelle evner. DET MENNESKELIGE I MANNEN UTVIKLES GJENNOM HANS FEMININE POL. Og tilsvarende er den voksende maskuline polen i kvinnen som bærer hennes MENNESKELIGE egenskaper. Det er altså de nye sympatiske anlegg og virkningene av disse i væremåten som skaper det fullkomne menneskeriket.

- 1765 Forskjellen mellom et vanlig dyr og et jordmenneske, er i hovedsak av psykisk art. Rent fysisk sett er legemsoppbyggingen lik i prinsipp. Men det er i væremåten at vi finner forskjeller - altså i det psykiske. Ved siden av parringsdriften som riktignok er degenererende vedrørende dette å gi avkom, har jordmennesket en mengde andre interesser under utvikling. Disse andre interesser kommer i konflikt med den andre eller "gamle" hovedinteresse - som er selvoppholdelsesdriften med vekt på parrings- og avkomsbeskyttelsen.
- 1766 Som tidligere nevnt har jordmennesket og dyret selve forplantningsprinsippet til felles. Og dette prinsipp er så dypt forankret i menneskets psyke eller bevissthet, at det er det siste som vil oppløses av de fellesinteresser for hhv dyret og jordmennesket. Og det jo absolutt logiske at dette prinsipp ikke kan forsvinne før det er dannet et nytt forplantningsprinsipp - med så utviklede organer at de er bæredyktige nok til å vidrebefordre den nye arts bestående.
- 1767 Dyret som bæres av sine fullkomne instinkter, kan ikke komme i den situasjonen at det angrer på sine handlinger, og som derav skulle gi samvittighetsnag. Dette kan derimot jordmennesket - som er på vei bort fra dyrets enpolige væremåte. Denne ANGRER - altså kan en handling virke belastende for et menneske. Ja - i den grad at det evt kan begå selvmord i sin anger. Og nettopp selvmord skiller dyret fra mennesket. Et dyr kan aldri begå selvmord.
- 1768 Det jordmennesket som vi i dag ser i utvikling, skiller seg fra dyrene med at det er i kamp med seg selv - dvs. med sin primitive og dyriske mentalitet. Dette er jo en sabotasje på den selvoppholdelsesdrift som dyret lever under. Og for dyret er denne drift en Guddommelig beskyttelses-foranstaltning. Men årsak-virkningsloven vil uunngåelig føre til at denne egoistiske væremåte bringer opphavet vanskeligheter og lidelse.
- 1769 Gjennom kommende kriger, konflikter og lidelser, vil jordmennesket lære at det er livsviktig å lære vitenskapen om tenkningens og væremåtens fullkommenhet. Den meget omfattende viten om materien kan ikke løse menneskets store mellom-menneskelige og psykiske problemer.
- 1770 Materialismen eller alles kamp/krig mot alle - er kretsløpets kalde årstid - vinteren med mental frost og kulde. I denne kulde dør all menneskelig livslykke.
- 1771 Men DEN HØYESTE ILD beforder utviklingen videre - ut av dette mental-menneskelige isødet. For ingenting er i stillstand. Alt er under forvandling - fra EN tilstand til en ANNEN. Nåtidens planter og dyr er ganske så forskjellige fra de som levde på Jorden for noen årtusener siden.
- 1772 Bak alle de forskjellige organismene - formene - skjuler det seg en tilsvarende mangfoldighet i livsopplevelse- og -erfaring. Enhver

livsopplevelsesart utgjør en bevissthetssfære- eller tankessfære. En tankessfære er en livsbildesfære eller da individets bevissthet - ånd. Denne bevissthet kan igjen inndeles i to former: den første er vesenets illusoriske eller innbildte livsopplevelse - mens den andre er dets evige, kosmiske identitet. Den illusoriske livsopplevelse gjør vesenets livspanorama uvirkelig. Vesenet er her ikke i kontakt med sannheten. Det levende vesens absolutte sanne bevissthet er her så svak at den slett ikke kan trenge igjennom. Det som her rører seg i dagsbevisstheten er foreteelser som vedrører selvoppholdelsesdriften.

- 1773 Innenfor dyreriket og i særlig grad innenfor det materialistiske stadium, finner vi den kulminerende "dødsepoke" med hensyn til kunnskap om livet. Den sanne viten om DET VIRKELIGE LIVET er her begravet i den materialistiske selvoppholdelsesdrift, eiendomsrett, nasjonalisme og alle andre dyriske utslag.
- 1774 Denne primitive livsoppfattelse er LIVETS NATTSIDE. Men denne kosmiske bevisstløshet er absolutt nødvendig for senere å kunne oppleve bevissthet. Vi ser her igjen nødvendigheten av å oppleve livets kontraster fra lys til mørke.
- 1775 Det store spiralkretsløp gjennomleves i kraft av urbegjæret og de herav utløste ønsker og begjær. Gjennom dette kretsløp kan alle ønsker og begjær utleves og mettes - og slik oppstår det nye ønsker og lengsler.
- 1776 Det helvete i krig og frykt som nå utfolder seg på kloden, er alt resultater av vesenenes egne begjær og ønsker - som ble utløst i fjern fortid, mens vesenene enda levde i forutgående spirals lyssone. Her var de mettet på lys og det var MØRKET som den gang tiltrakk deres ønsker og lengsler. Slik måtte de nyte fruktene av "kunnskapens tre".
- 1777 Hele den forvandlingsprosess som vi kaller utviklingen, befordres eller opprettholdes utelukkende av dette altunderliggende hunger- og mettelsesprinsipp.
- 1778 Og hvor finner vi så dette prinsippets organtilknytning i organismen? Jo - vi finner dets tilknytning i "den høyeste ild" - som igjen står i forbindelse med individets seksuelle struktur. "Den høyeste ild" er selve LIVETS innerste fundament.
- 1779 Grunnlaget for all opplevelse av liv er "den høyeste ild". Denne skaper livet om fra primitivitet til fullkommenhet, skaper freden så vel som krigen - skaper lyset, men også mørket. Denne "ild" ligger bak alt som finnes av behag og ubehag. Det samme prinsipp framtrer I TO FORSKJELLIGE ORGANFUNKSJONER: - det **maskuline** og det **feminine**.

- 1780 Overalt der livet åpenbarer seg kan det kun skje som et samspill av reaksjonene utløst fra disse to poler eller urorganer. De samme organer er tilknyttet individets overbevissthet eller " X2".
- 1781 Den totale han- og hunkjønnstilstanden som dominerer Jorden, representerer den konstellasjonen av de to nevnte poler som danner grunnlaget for spiralkretsløpets mørketilstand. Vesenene er her "døde" etter å ha spist av "kunnskapens tre". De sympatiske anlegg hos disse individene omfatter kun det motsatte kjønn i forbindelse med forplantningen - dvs. et ledd i selvpoppoldelsesdriften. Her blir vesenet en utløser av sabotasje og motstand mot selve livets og universets grunntone.
- 1782 Den motsatte form for sympati er "heller gi enn ta" - dette å tjene sin neste i total uselvishet. Slike vesener som gjennom mørket har lært å elske sin neste, vil selvsagt spre mentalt solskinn på sin vei. Slike vesener er helt i kontakt med den universelle grunntone - som er Å GI LIV, og skape fred og glede.
- 1783 De to seksuelle polers innbyrdes forhold eller konstellasjon, skaper to særlige former for sympati. Den ene er parringssympatien. Den er anerkjent og offentlig beskyttet ved lov i form av ekteskap og vielsesattester. Den andre form for sympati er den uselviske - dette å elske sin neste som seg selv - uten vilkår.
- 1784 Men den mentale vintersone hvor dyret skaper sine livssfærer skal ikke vedvare for alltid. Mot kloden strømmer det i kretsløpet det kommende mentale vårjevndøgn - som bringer med seg en helt ny mentalitet til dyreriket: humanismen eller omtanken og kjærligheten til sin neste. Denne kjærligheten krever ingen gjenytelser - DEN ER UTEN KRAV! Samme vårjevndøgns vinder vil smelte mer og mer av den mentale kulde som finnes i slike store mengder på Jorden - som en tung byrde fra dyreriket.
- 1785 Opphavet for en gryende vårvarme i spiralkretsløpet finner vi i X2 eller i overbevisstheten - hvor grunnenergiene skifter som et resultat av vesenets egen livsopplevelse. Kretsløpet er et omskapes-prinsipp, som bringer den skifesvise opplevelse av lys- og mørkekontrastene til synliggjøring eller manifestasjon. Samme prinsipp dirigerer materiens forvandling, skaper barndom, ungdom til alderdom - skaper vinter, vår og sommer etc. Og dette skiftesvise prinsipp eksisterer med samme nødvendighet på det mentale, tankemessige område.
- 1786 I de gamle religioner finner vi bestemte moralske rettesnorer med hensyn på seksualisme. Disse peker alle på at samleie kun måtte skje innenfor ekteskap - og kun i formeringens tjeneste. Disse påbud representerer likeledes stadier i et kretsløp. Å forsøke å hindre at disse gamle moralpåbud brytes, er like umulig

som å forsøke å hindre vårens frembrudd etter vinteren. Intet menneske eller vesen kan stanse den høyeste ilds forvandling.

- 1787 Alt i naturen er bygget for å tjene og IKKE FOR Å BLI TJENT eller skulle betjenes! Alle livets foreteelser er beregnet på å være en gave til livet FRA LIVET - og gjør det nettopp til en kjensgjerning at universets grunntone er "allkjærlighet". Når jordmennesket pr i dag viser et slikt markant brudd eller en motsetning til denne givende mentalitet - så vise det nettopp at man her står ovenfor noe UFERDIG!
- 1788 For at jordmenneskets mentalitet og væremåte skal kunne forandres må det skje en tilsvarende dreining av menneskenes seksuelle struktur. Det er intet som tyder på at det seksuelle prinsipp er iferd med å opphøre. Derimot sprenger det alle gamle moralforskrifter og påbud.
- 1789 Ingen prester eller øvrige moral-autoriteter har kunnet stanse denne enorme seksuelle forvandling. Er det ikke en kjensgjerning at dette begjærs tilfredsstillelse umulig har kunnet holdes innenfor det tradisjonelle ekteskaps rammer.
- 1790 Det seksuelle drift er som alt annet underkastet et kretsløp. Også her finnes "årstider" eller forvandringsstadier. Det seksuelle prinsipp eller "den høyeste ild" er i virkeligheten det fundamentale i individets overbevissthet. Her finner vi setet for hele individets livsprosess i alle tilværelsesplan - setet for dets tilknytning til det univers. Denne ild er selve kjærlighetsregulatoren.
- 1791 Alle opplevelser er farget av lys og mørke - behag og ubehag. Disse kontraster danner selve livets opplevelse og basisen for denne. Det behagelige tiltrekkes - mens det ubehagelige frastøtes. Ja - hele det daglige liv består utelukkende i opplevelsen av tiltrekning og frastøtning. Dette er en direkte livsbetingelse.
- 1792 Lyset og mørket er de absolutte grunnforutsetningene for livets utfoldelse og -opplevelse.
- 1793 Selve livsopplevelsen er et samspill mellom disse to kontraster. Ingen av dem kan noensinne framstå i renkultur, for da ville det ikke lenger finnes kontraster. Noen opplever lyset i overvekt eller dominans i de høyere "lysverdener" - mens andre lever i mørkets sone i dyrerikets siste stadier.
- 1794 Absolutt all livsopplevelse må eksistere innen grensene mellom lyskulminasjonen og mørke-kulminasjonen. Ingen opplevelse kan komme utenfor disse grenseområdene.
- 1795 Som før nevnt er det "den høyeste ild" som befordrer den evige livsfunksjon, som igjen er kilden til alle andre organfunksjoner i det levende vesen. Denne "ild" former livet i dyreriket der den enpolige tilstand dominerer og skaper

virksomheter av ubehag. Men den samme ild skaper også lyset og behaget i tilværelsen.

- 1796 Hele tilværelsen eller livsformen som er frambrakt av den enpolige seksuelle struktur utløser alltid antipati eller mental kulde. Vesener av eget kjønn er rivaler om dette å oppnå parring med det motsatte kjønn og slik konkurrerende fiender.
- 1797 Alle levende veseners utviklingsbaner går gjennom mentale kuldesoner og mentale varmesoner. Vi er nå ved kulminasjonen av en mental kuldesone - og dette skaper en økende tiltrekning mot freden eller varmen. Alle kriger eller våpenbruk skjer i dag for fredens sak. Ingen kriger lenger for krigens egen skyld.
- 1798 For intet stadium i kretsløpet er endelig - derav navnet kretsløp. Det er i stadig forandring. "Dyret" er kun et midlertidig "fenomen".
- 1799 Etter den dødbringende mentale frost og kuldens passering i kretsløpet, må vårsonen komme. Vår-vindene har allerede begynt å virke, og kjennetegnet på dette er de humane religioner og foreninger. Videre tegn er den sosiale politikk som føres - samt andre humane kulturskapelser. Vi møter i stigende grad "den barmhjertige samaritan" i kjøtt og blod i realitet og virkelighet. Men gjennom kriger og hat ser vi den kosmiske vinters siste krampetrekkninger i det enda spede vårframbrudd.
- 1800 Det er "den høyeste ilds" varme som smelter vinterens tilstander: brutalitet, hensynsløshet, urettferdighet, forfølgelse og undertrykkelse. Samme ild ligger til grunn for individenes sympatiske anlegg. Dette prinsipp - X2 - og den høyeste ild, er selve livets kilde. Kun X1 - Det Guddommelige Noe - ligger "over" denne kilde.
- 1801 Den høyeste ilds variajoner i skapelse og derved livsopplevelse/erfaring, er like store som antallet av levende vesener - dvs. uendelig. I dyreriket har "den høyeste ild" sin minste utfoldelse.
- 1802 "Den Høyeste Ilds" struktur eller plassering finner vi i vesenets overbevissthet eller "X2".
- 1803 Enhver fullkommen livsopplevelse er nettopp det samme som en fullkommen oppfyllelse av de betingelser som gir den største sansefølelse. Fasiten her er KJÆRLIGHET. Av mangel på nettopp kjærighet oppstår krig, helvete og ragnarokk.
- 1804 Den høyt lovpriste parringskjærighet eller den enpolde seksualisme er ingen fasit for hele spiralkretsløpet, men representerer en særlig form for utstråling av den høyeste ild - som kan skape disharmoniske forhold i dyreriket.

- 1805 Mye i dag viser at den dyriske parringsdrift avkoms-beskyttelsen og for øvrig den ekteskapelige tradisjon er i oppløsning. Vi ser et utall av skilsmisser, utroskap, aborter, osv. Nei - kirken og den øvrige tradisjonelle morallov kan ikke hindre at den dyriske seksualisme slår sprekker.
- 1806 Jordmenneskenes psyke utgjør et åndelig mørke - en både fysisk og mental moral-forvirring.
- 1807 Jordmenneskeheten er nå ved den skillevei som er forutsagt av fortidens vise, profeter og verdensgjenløpere. Dyrets omskapelse til den fullkomne menneske er forestående. "Den nye jord" er en kommende materiell administrasjon og fordeling av jordens goder og ressurser. "Den nye Himmel" er en ny verdensoppfattelse - båret av de fullkomne sympatiske anlegg som beforder nestekjærligheten.
- 1808 Ethvert vesen må på et tidspunkt gjøre seg bevisst i hva som er av det dyriske, det primitive i vesenets væremåte, slik at det kan utskille denne væremåten fra sine automat- og viljesmanifestasjoner.
- 1809 Det tradisjonelle moraloppfattelse godtar det meste i utskielser når det gjelder ordinær seksualet mellom hankjønn- og hunkjønn, mann og kvinne. Derimot godtas ikke kjærtegnutveksling mellom individer av samme kjønn. Dette er et baktalelsens ønsketema i mange i mange uferdige jordmenneskers øyne.
- 1810 Uten å akseptere sympati-evnens utvikling utover den tradisjonelle dyriske- og en herav upartisk innstilling til alle - uavhengig av kjønn, kan en virkelig total verdensfred ikke eksistere eller fødes.
- 1811 Verdensfreden er kun et spørsmål om sympati eller nestekjærlighet. Å kjempe mot sin neste er å kjempe mot selve livet. De gamle ordene at "det et menneske sår - skal det også høste" - blir til virkelighet i hvert levende vesens hjerte når dette har opplevd tilstrekkelig smerte til at vesenet har fått åpnet noen av nestekjærlighetens porter i sitt indre.
- 1812 Utviklingen har nådd en epoke hvor hungeren etter kjærlighet hos de skjebnetyngede jordmennesker nå er i sterk vekst.
- 1813 Så vel freden som kjærligheten med de sympatiske anlegg må gjøres til vitenskapelig forskningsfelt, ellers kan ikke freden oppstå på Jorden.
- 1814 Å tro at man kan skape et virkelig sundt og varig velvære for seg selv på sin "nestes" bekostning - er et resultat av mangelfull kunnskap og uvitenhet. All strid på denne jord skyldes at de sympatiske anlegg i jordmenneskets bevissthet enda ikke er ferdigutviklet.
- 1815 Veien til den kosmiske innvielse går utelukkende gjennom oppøvelsen av de sympatiske anlegg til en slik fullkommenhet at den totale nestekjærlighet blir et talent eller en vanefunksjon (c-viten). Når individet når dette stadium som

en sann livskunstner eller et moralsk geni, vil mørk skjebne umulig komme i dette vesens livsvei.

- 1816 De sympatiske anlegg utvikles fra "forelskelsen" i dyreriket. Dette eiendomsbegjær er selve livsbegjæret i dyreriket. Martinus kaller det her for "A-begjær" og "B-begjær".
- 1817 Gjennom forelskelsens rus - utløst som "A-begjær" - er objektet for denne forelskelse selve livets lys eller Guddommens stedfortreder. Den/de forelskede vil i denne første fasen gjøre alt for å tekkes og oppvarte hverandre. Intet annet betyr noe enn nettopp denne ene.
- 1818 Denne form for "kjærlighet" er lovprist og oppført av diktere, forfattere og andre kunstnere gjennom århundrene. På dette stadium er forelskelsen en Guddommelig overjordisk opplevelse. En slags paradisooplevelse på Jorden - eller en refleks fra et tidligere spiralkretsløps høyeste verdener - der hvor allkjærligheten var automatfunksjon.
- 1819 Men denne lykkerus varer ikke så lenge. Sympatien er jo slett ikke kjærlighet, men eiebegjær - som igjen kommer fra selvisheten eller instinktet. "Lykken" opphører når forelskelsen har nådd "B-stadiet"(B-begjær). Når dette setter inn fordres gjenelskelse fra den annen part. Om denne uteblir, så snur de varme følelser til et kalt hat. Virkningene blir ofte også motløshet og melankoli.
- 1820 "Ulykkelig kjærlighet" er en utilfredsstillt elskhov- eller parringssult. Kjærlighet er det dog ikke, da denne er uten fordringer for sin egen eksistens. Den krever ingen gjenelskelse.
- 1821 Ved siden av å vidreføre forplantningen, er det parringskjærlighetens misjon å skape uro, frykt, sjalusi og hat. Her er vi ved roten til alt "ondt". Herigjennom kommer det drepende prinsipp til utfoldelse i kretsløpets vintersone.
- 1822 Forelskelsen - gjennom A-begjæret - er den kosmiske livsnatts måneskinn. Det er det himmelske lys reflektert på mørkesonens istinder.
- 1823 En forelsket som blir tilsvarende gjenelsket av sin motpart, lever i et hundre prosent naturlig ekteskap - som er skapt av naturen - så lenge denne følelse varer. Her er det også fullkomne betingelser for å føde og oppdra barn. Denne kategori kaller Martinus for "de lykkelige ekteskapers sone". Her oppleves himmelen på Jorden. Her er man "kunstig" dobbeltpolet.
- 1824 Fordi så mange mennesker ikke lenger er egnet som foreldre på samme måten som dyrene, må staten innføre vielsesattester - som gjør foreldrene rent juridisk ansvarlig for sitt avkom. Den psykiske (-ekte kjærlighets-) forbindelse mellom ektefellene er ofte så svak at forholdet må stives opp med slike ting som vielsesattester og lignende.

- 1825 Den økonomiske avhengighet av ektefellen som de fleste kvinner er i fortsatt, er en stor hindring for mange kvinner som egentlig vil stå på egne ben og som derfor innerst inne ønsker skilsmisse.
- 1826 Det er en kjensgjerning at de ulykkelige ekteskapers almensone utgjøres av vesener som allerede er langt kommet i intellektuell humanitet. Disse vesener lever i høy grad for en annen interesse-sfære enn ekteskapets.
- 1827 Og Martinus spør her hvor det i dag finnes vesener som kun har interesse-sfæren knyttet til ekteskapet og dets avkom. Svaret er at antallet av disse blir stadig mindre blant jordmenneskene. Kulturmenneskets seksualisme er således underkastet en forvandlingsprosess etter hvert som intellektualiteten og skapeevnen nærmer seg det geniale.
- 1828 Store deler av jordmenneskeheten er nå inne i "de ulykkelige ekteskapers sone". Og Martinus spør igjen her at *...viser ikke hele denne jordmenneskelige ekteskapelige degenerasjon at de sympatiske anlegg er forandret i DISFAVØR til ekteskapet?*
- 1829 At et vesen ikke lenger egner seg til å leve i ekteskap kan selvsagt ikke kalles for umoralsk - da det her er snakk om en "kosmo-organisk" forvandling i overbevisstheten - nærmere bestemt i vesenets seksuelle poler.
- 1830 At "dyret" degenereres i menneske-bevisstheten har ingenting med en viljestyrt moral å gjøre. "Moralen" er ofte langt mer primitiv og blant de som lever i ekteskap som relativt lykkelige.
- 1831 For å dele det opp kategorier: "A-mennesker" lever kun for ektemaken og avkommet. Noe annet interesserer ikke disse. Her varer "hvetebrødsdagene" ofte hele livet.
- 1832 Så har vi vesener med intelligens -overvekt, der denne helt blir brukt i egoismens tjeneste. Her finner vi halliker og tilsvarende "slavehandlere". Egentlig er de i deres uvitenhet "kosmiske lik". Her kaller vi dem i denne sammenheng for "B-mennesker".
- 1833 Så kommer den gruppen som lever i skilsmisse etter skilsmisse. Som vandrer fra ekteskap til ekteskap. Vi kaller dem her "C-mennesker".
- 1834 Samtidig som jordmennesket blir store skapere i kunst, kultur og samfunn for øvrig, blir de tilsvarende mindre egnede som ektefeller - som er basert på Moselovens retningslinjer for seksualisme.
- 1835 Selve parringsakten er som en Guddommelig lysstråle inn i det store mentale mørket som jordmennesket lever i. Denne overjordiske ild er målet for alle enpolige dyrs dødskamp om retten til parringsakten.

- 1836 Den høyeste ilds flamme når sitt nærmest latent eller minimale nivå og utstråling gjennom "forelskelses-evnen". Denne gjennomtrengende ild fra de Guddommelige sfærer er her i dyreriket kun en sped flamme, som dog ikke kan slukkes helt - idet den gjennom forelskelses-evnen får den nødvendige næring til å overleve vinterstadiet i kretsløpet.
- 1837 Denne nedblendede lysstråle fra de høyeste verdener skaper det nødvendige mentale lys i skyggenes mentale isregioner - altså på denne kloden Jorden - som nå er innhyllet i det dyriske kuldeklime - som igjen skal lære menneskene om forskjellen på "godt" og "ondt". Gjennom orgasmens bølger av salighet kjærtegner Guddommen den trette Gudesønn på sin livsvandring i mørkets verden.
- 1838 Gudesønnen tror her fullt og fast på at alt er resultater av tilfeldighet. Alt "er" her tilfeldig, selvsagt også ens egne eksistens. Samtidig TROR dette vesen at livet her er det eneste liv i universet, og faktisk at det er "toppen" av hva livet kan frambringe.
- 1839 Den materielle vitenskap bruker enorme ressurser på å samle viten, kunnskap og innsikt om en materie som de samtidig mener er et resultat av tilfeldigheter. Mens de selv bruker logikkens lover i sin forskning, så stempler de naturens gigantiske skapelsesprosesser som tilfeldig spill og slump. Dog kan de kanskje godta at de mikro- og mellomkosmiske naturlige prosesser er logiske, men når det gjelder makrokosmos så henføres det til kaos og tilfeldigheter.
- 1840 Nei - etter hvert vil vitenskapen - dvs. den materielle - begynne å forstå materiens livsside - hvis VIRKNINGER jo er den fysiske materie. Man vil begynne å forstå den absolutte harmoniske samklang av logikk som hersker overalt i universet, med unntak av tankebanene hos det utviklede dyr eller jordmennesket av i dag.
- 1841 Troen på tilfeldigheter og et renmekanisk verdensbilde må selvsagt forlates før menneskene kan få innsikt i livets virkelige logikk. Menneskene må komme i samklang med den absolutte logikk som er overalt i naturens skapelsesprosesser dersom det skal kunne løse livsmysteriet og de øvrige store spørsmål som de lengter etter å få besvart.
- 1842 Det må sies at den "profeti" i bibelen som sa at Adam skulle "ete sitt brød i sitt ansikts sved" - og Eva skulle "føde sitt barn med smerte" osv. - absolutt er gått i oppfyllelse. Her hvor den kosmiske død hersker - er nytelsen av kunnskapens tre skjedd i absolutt forstand, da vesenene her tror seg ett med den materie som de har analysert i detaljer. Her hvor man anser tilfeldigheter for å være de egentlige årsaker, hersker da også "døden".
- 1843 Nå - i slutten av det tyvende århundre er vi ved slutten av en innviklingsfase som har vart i tusener av år. Intet vesen i kosmos er mer innviklet i materien

enn jordmennesket av i dag. Mer kosmisk bevisstløs enn jordmennesket er i dag kan det absolutt ikke bli. Mer "død" kan det ikke bli.

1844 Hvordan - spør Martinus - skal menneskene finne trygghet, glede og livslyst i en tilværelse der alt er tilfeldig? Hvor man plutselig og uten skyld kan omkomme i ulykker eller lide i "tilfeldige" sykdommer. Nei - en slik oppfattelse kan aldri danne basis for en sorgløs, lysende framtid som alle jo lengter etter.

1845 Men dette livsbilde av "døden" vil få jordmennesket til å søke etter de evige spørsmål om hvorfor og hvordan. Etter hvert kan det ikke nøyes med å tilbe materien og tilfeldighetene. Lidelsene viser etter hvert veien til livsmysteriets løsning. Intelligensen som var rettesnor inn i dødens eller materiens verden, blir - når lidelsene har utviklet dets følelse - etter hvert til et hjelpemiddel med kombinasjonen med intuisjonen - til det "kosmiske syn" - ALTETS SYNLIGE FASITTER.

1846 Moselovens ekteskapsbud kan umulig forenes med nestekjærlighetsbudet om å elske sin neste som seg selv. Ifølge dette bud er det vår plikt å hjelpe vår neste - selv om dette er vår uvenn eller "fiende".

1847 Ekteskapsbudet og nestekjærlighetsbudet er uttrykk for to store - høyst forskjellige utviklingsepoker. Etter ekteskapsloven skal man kun elske og verne om sin hustru og sitt avkom - mens nestekjærlighetsloven sier at du skal elske, hjelpe og beskytte ethvert medvesen.

1848 Ekteskapslovens oppløsningstendenser som vi ser i sterk vekst i dag kan verken Moseloven, dødsstraff eller kirkelige forbannelser hindre.

1849 Det gamle testamentes anvisninger har nå kulminert, mens det nye testamente fortsatt er et trosobjekt. Det tredje testamente vil så forklare logisk det nye testamentes moralanvisning og nestekjærlighetsbudskap.

1850 Den evige skaperplan tilsier en større opplevelse av Guddommen enn alene gjennom samleiet med et vesen av motsatt kjønn og den herigjennom skapte orgasme.

1851 For å gå videre med gruppe-oppdelingen av menneskene vedrørende det ekteskapelige talent: vi har tidligere berørt A, B og C-gruppene - se stk 1831-33. Videre kommer vi til D-gruppen. Her er polene kommet i den posisjon at den motsatte polen har dominans. Således er mennene her feminine, mens kvinnene her er maskuline.

1852 I disse veseners fysiske hjerner har den motsatte pol fått en dominerende stilling. Seksuelt vil de da tiltrekkes den motsatte pol av sin dominerede. Slik vil en feminin mann føle en draging mot et sterkt maskulint vesen - vanligvis da en mann og helst en av den maskuline type.

- 1853 Et slikt vesen med den motsatte pol i overvekt - f.eks. en feminin mann - vil møte en mengde lidelser bl.a. i form av intoleranse fra omgivelsene. Den maskuline mann vil prøve å forfølge slike tilsynelatende "avsporinger" med intoleranse, og i verste fall - drap.
- 1854 Selvsagt er alle seksuelt "avsporte" vesener et yndet tema til baktalelse, og de verste er ofte de som selv er seksuelt unormale. Ofte baktaler de andre for å kunne skjule seg selv.
- 1855 Tilsvarende gjelder selvsagt også for maskuline kvinner og deres tiltrekning mot feminine kvinner.
- 1856 Det som ofte ligger til grunn for slike sterkt fremtredende væremåter i den motsatte seksuelle pol, er at de har blitt seksuelt forførte som barn eller tidlig i ungdomsårene.
- 1857 Ved slike seksuelle forføringer av barn vil det i barnets bevissthet skapes en overdreven tankeaktivitet, som igjen kan få forbindelse med den motsatte pols struktur - som er i hjernen. Slik vil det "naturlige" seksuelle ønske bli fortrent i bakgrunnen.
- 1858 Den motsatte pols unaturlige pregning vil medføre at kroppen også får en tilsvarende pregning. En feminin mann beveger seg som en kvinne - får lysere stemme, kvinnelige trekk i ansiktet, osv. Slike vesener vil dog møte mye lidelser fra omgivelsenes intolerante og hatske utfall mot det som de anser være "avsporede individer" (kommentar: en del har riktignok forandret seg i samfunnets syn på de homoseksuelle og lesbiske - på de 60 år som er gått siden Martinus skrev disse seksuelle analyser. R.Ø.anm.)
- 1859 Seksuelle forførelser av barn kan altså føre til enorme lidelser for "offeret". Her får individet aktivisert sin sekundære pol på et for tidlig tidspunkt - i forhold til det moralske stadium som det befinner seg på.
- 1860 Det unaturlige i denne utviklingen består i at de får sin naturlige hovedpol satt ut av funksjon i for stor grad. Slik blir de mentalt "forkrøplet" og livet kan ikke leves naturlig på de trinn de naturlig moralsk hører hjemme på. Det kan f.eks. ikke forelske seg "naturlig" så lenge det lengter etter sitt eget kjønn. Når vesenet har kommet gjennom alle forelskelses-tendenser, kan det "uten fare" bevisstgjøres i den motsatte pol, og da framtrer vesenet som et rent nestekjærlig vesen - uten eiendomskrav over andre - som forelskelsen og det "gamle" ekteskap bevirker.
- 1861 Slike vesener med den motsatte, sekundære pol i for sterk utfoldelse, er nærmest dømt til å måtte leve i ulykkelig "kjærlighet" - da de naturlig aldri kan finne noen som kan oppleve å bli naturlig "gjenelsket" av. En kvinnelig mann ønsker et sterkt maskulint vesen - men en slik "gammeldags" tøff/maskulin mann - ønsker naturligvis et feminint vesen å elske. Slik oppstår den uløselige problemstilling med ulykkelig kjærlighet. I tillegg kommer så all den hån,

spott og baktalelse som et slikt vesen utsettes for fra omgivelsene. Alt dette medfører at vesenet i kommende liv vil kunne komme tilbake til en normal utvikling og utleve de for dette trinn naturlige seksuelle begjær.

- 1862 Ofte er det en form for prostitusjon som får "ekteskap" av samme kjønns vesener til å bestå. For en feminin mann ønsker kun et maskulint vesen - mens dette normalt føler avsky og hat mot feminine menn. Slik må derfor de feminine menn ofte "kjøpe seg" en partner av maskulin karakter, men denne vil da kun gå med i forholdet ut fra pengemessige motiver.
- 1863 Den eiendomsrett som ekteskapet tilsier, er altså iferd med å smuldre bort - ettersom vesenene dyrker interesser og lengsler som ligger utenfor de ekteskapelige. Den ulykkelige ekteskapelige sone er i vekst vedrørende antall, og de tilsvarende homoseksuelle forhold er også ulykkelige.
- 1864 Som nevnt er alle avsporede vesener et yndet tema for baktalelse. I enkelte land blir de også direkte forfulgt og dømt av myndighetene - som jo slett ingen forståelse har for polforvandlingens virkninger og symptomer.
- 1865 Mens dyret dreper de dyr som avviker fra flokken rent instinktivt, så er ikke samme framtrede særlig nestekjærlig for mennesket. Ikke desto mindre er det dog en realitet at avvikere "drepes" mentalt eller psykisk. Selvsagt må menneskene lære å forstå alle avvik fra flokkens tendenser som naturlige trinn i en erfaringsdannelse eller skjebne.
- 1866 Her er vi kommet til E-gruppen i polforvandlingsanalysene. Disse er de såkalte biseksuelle, eller vesener som svinger seksuelt mellom tiltrekning til eget- og det motsatte kjønn. Her er den motsatte pol iferd med å trenge inn i dagsbevisstheten. Stort sett er disse kommet over forelskelses-tendensen, og deres viten gjør at de ikke skiller seg ut i særlig grad.
- 1867 F-menneskene er også skiftende i polstruktur, men i stor grad behersket eller overstyrt av deres seksuelle drift. Her finner vi da også mange avsporinger. Iblant finner vi dem i prostitusjon med eget kjønn. Ofte framtrer de som arbeidsskye eller kronisk arbeidsledige. Ofte vil de gi uttrykk for å være kunstnere, selv om de egentlig er helt talentløse slik sett. De mener dog selv at de er alt for dyktige til å gå i vanlig arbeide. Så i mangel på annet økonomisk inntomme så havner de ofte i all slags småforbryter-virksomhet, og er ofte alkoholavhengige eller drankere.
- 1868 I ingen sone er vesenet så utsatt for å bli avsporet som i den seksuelle F-sone. Her er som nevnt kunnskapen om livets dypeste sannheter absolutt borte - uvitenheten hersker i denne sone totalt.
- 1869 F-menneskene livnærer seg altså gjerne ved prostitusjon med eget kjønn. Samme vesener kan dog ikke få normal seksuell utløsning ved vanlige påvirkninger. Det kreves større spenning omkring den seksuelle opplevelse.

Slik kommer brutalitet inn på det seksuelle område. Vesener blir "sadist". Her finnes også pyromaner. Lenger ut i mørket kan intet vesen komme. Her er vi da ved "G-menneskene".

- 1870 Men en slik adferd skaper en meget mørk karma, og disse etterfølgende lidelser bringer vesenet til å rope etter hjelp til å komme tilbake til lyset. Slik blir etter hvert vesenets åndelig kurs igjen dreiet mot lyset.
- 1871 Flokken får altså kun kjennskap til den del av individene som blottlegger sine seksuelle abnormiteter - åpent for alles kritikk og fordømmelse. Altså mer eller mindre avsporede vesener. Men ikke alle som er inne i polforvandlingen skal gjennom en slik avsporing av de seksuelle krefter.
- 1872 Den ekteskapelige "spennrøye" har hatt til hensikt å forhindre vesenene å forlate den ordinære ekteskapelige han- og hunkjønnsone på et altfor tidlig tidspunkt. Dette ville også medføre en viss risiko for avfolkning, altså dersom vesenene ikke lenger hadde seksuelt samkvem med det motsatte kjønn.
- 1873 Tidligere måtte vesener som hadde utlevd den ekteskapelige sone skjule sine begynnende topolige tendenser. Dødsstraffen truet jo dem som følte og viste sympatier til sitt eget kjønn. Disse lovers misjon var jo å bremse utviklingen av dobbeltpoletheten.
- 1874 De mennesker som har en etikk og moral som er sterkere enn seksualdriften, behøver ikke å frykte framtidige avsporinger. Kjærligheten skal ikke fortsette å være så primitiv at den kun skal være en stimulans for individenes forplantning. Fremtidens topolige menneskers seksuelle kjærlighets-åpenbaringer blir en gjensidig åndsbesettelse av de kjærligste, mest intime tanker.
- 1875 Vi har foran sett på forskjellige typer av fremtreden for de to seksuelle polers konstellasjoner. Vi har sett på de "avsporede" og de "ikke avsporede". Tilbake er så de mennesker som følger den normale vei i polforvandlingen. Vi kaller dem her for H-mennesker og I-mennesker. Disse har en utviklet moral og også en innsikt som kan kontrollere den motsatte polens vekst i bevisstheten.
- 1876 H-mennesket kan føle sterk sympati til eget kjønns vesener - uten å lenges eller ønske seksuell omgang med dette vesen. Den motsatte pols virkninger har her enda ikke utviklet noen senter i hjernen - dette skjer på et senere tidspunkt. Derfor er det motsatte kjønns vesener fortsatt objekt for seksuell dragning.
- 1877 H-menneskene kan leve relativt lykkelig i ekteskap, men dette ekteskap opprettholdes ikke først og fremst av de seksuelle motpoler - som jo ikke lenger er særlig sterke i H-menneskene. Nei - eventuelle ekteskap funksjonerer fordi den ene eller begge H-menneskers nestekjærlige holdning. De vil slett ikke gjøre ektefellen ulykkelig og bedrøvet. Det er således ikke

eiendomsretten over ektefellen som holder et slikt ekteskap av to H-mennesker gående.

- 1878 For H-mennesket er eventuelle ekteskapsbindinger forbundet med repetisjonen av de tidligere liv i ungdomsårene. Det er jo først ved sitt 30.år at vesenet er ferdig med å repetere tidligere stadier bevisstmessig, og under disse repetisjoner vil vesenene ofte binde seg i ekteskap. De siste "arbeidsstadier" fra siste liv repeteres i den nåværende inkarnasjon umiddelbart før vesenet er 30 år. ("sist i tyverne" som han uttrykker det andre steder).
- 1879 Dersom personen ikke lenger har ønske om å binde seg i ekteskap når det er 30 år, vil vi dog normalt se at jo yngre denne var - jo mer var dets ønske om ekteskap. Repetisjonen lengere tilbake kan inneholde sterke forelskelsesperioder, som altså er repetisjoner av tidligere livs lykkelig ekteskaper, av lengre eller kortere varighet. Har man de "hemmelige" forelskelsesperioder i barndommen, har disse enda ikke kraft til å utvikle seksuelle ekteskapelige begjær. Hos en innvidd person er ekteskapsrepetisjonen så fjern at dennes tendenser ikke har noen virkninger i det nåværende liv.
- 1880 Hos H-mennesket har den ordinære pol føringen hele tiden mot den kosmiske fødsel. Et H-menneske er alltid meget virksomt og produktivt. Samtidig er det åndelig interessert, men har i fortiden utlevd trosreligionene. Pga at medfølelses-evnen ikke er seksuelt preget, vil et slikt vesen utstråle en naturlig sjarmer, og vil lett vinne andre mennesker for sine ideer og planer.
- 1881 H-mennesket blir så etter hvert til et "I-menneske". Dette vesen kulminerer i human, moralsk framtrede. Her er nestekjærlighetstalentet så dominerende at en avsporing ikke er mulig. Disse kan ikke "nenne"(samvittighets-messig klare) å skape sorg, ulykker og lidelse for andre vesener. De lider heller selv enn at andre skal lide. Disse "I-mennesker" har en totalt manglende evne til å bli forelsket. Den motsatte pol er her nesten like sterk som den primære pol. Dette vesen kan så sanse og bli bevisst i den motsatte pols område. Dets seksuelle krav vil aldri bli utløst der det blir til ubehag, sorg og lidelse for andre. Det kan nå våkent bevisst føle seksuelt velvære gjennom den motsatte pols funksjoner.
- 1882 I-mennesket kan ikke klare å gjøre et annet vesen fortred eller skade. Verken dyr eller mennesker - ja ikke engang planter. Disse vesener er for lengst frigjort fra trosepoken, og samtidig har egenerfart fortidig mørk skjebne utviklet deres humanitet mye. De føler intuitivt at det må være en større orden og sammenheng bak Altets tilsynelatende virvar av krefter og energier. De er mottakelige for små kosmiske glimt - som etter hvert vil gi permanent kosmisk

bevissthet. Disse vesener finner vi i arbeidssituasjoner eller stillinger der det slett ikke kreves utfoldelse av makt ovenfor "underordnede".

- 1883 I østen lever det vesener av kategori I-mennesker som vismenn og eremitter. I vesten lever de "bortgjemt" blant vanlige mennesker, uten å ønske å fremheve seg selv. De ønsker å gjøre noe for menneskeheten, derfor er de selvkrevne hjelpere for verdensgjenløsningen.
- 1884 For I-mennesket er de maskuline og feminine anlegg naturlig organisert - uten å framheve seg på noen måte. Der hvor situasjonen krever det, kan dette vesenet framvise en stor autoritet og bestemthet. I andre situasjoner kan de feminine preg komme frem - der DET er naturlig i vesenets fremtreden. I-menneskets bevissthet spenner over et kolossalt register av maskuline og feminine tangenter.
- 1885 Det siste slør i den motsatte pol blir fjernet for I-mennesket, uten noen fare for avsporinger av noe slag. Derimot er det nå klar for "den store fødsel". Dette sløret over den motsatte polen var en slags "jomfruhinne" for å hindre at den motsatte pol skulle åpnes for tidlig.
- 1886 Fødselen inn i den motsatte pol skjer altså naturlig i H- og I-menneskets bevissthet. Dette resulterer i opplevelsen av kosmiske glimt. Disse er forstadier til permanent kosmisk bevissthet.
- 1887 Og med permanent kosmisk bevissthet er vesenet blitt til et "J-menneske". Disse vesener har fått denne Guddommelige bevissthetstilstand som et resultat av deres utviklede kjærlighetsevne. Den kosmiske fødsel er et naturlig talent på basis av fullkommenheten i "å heller gi enn ta" - "elsk din neste som deg selv" osv.
- 1888 Før den kosmiske vitenskap var født på Jorden - kunne ikke I-mennesket fortsette å inkarnere på Jorden. Det måtte da fortsette sin utvikling et annet sted i kosmos. Etter at denne vitenskap nå er fysisk inkarnert, kan slike modne vesener oppleve å få permanent kosmisk bevissthet på Jorden.
- 1889 Hittil har kun den gamle verdensimpuls' lære vært tilgjengelig på Jorden - men disse skrifter er jo ingen vitenskap, men derimot trosformularer og dogmer. Disse har jo sine troende tilhengere, men for et søkende vesen har det inntil nå ikke eksistert noen kosmisk mettende føde.
- 1890 Et "ensomt" I-menneske midt i den drepene sone, ville føle lede eller avsky dersom det ikke kunne få utledet hele det kosmiske utviklingsforløp, og derved årsakene til denne primitive væremåte.
- 1891 I dag er I-menneskene meget sjeldent i jordsfæren, men den tid vil komme da faktisk I-menneskene vil utgjøre "flokken" - og enkelte enda primitive, inhumane vesener vil utgjøre den siste baktropp ut av det drepene prinsipp sone - som menneskeheten vandrer ut av.

- 1892 Når menneskene har fått tilgang til kosmiske analyser, vil dets væremåte gå gjennom de kjente stadier av A, B og C - viten. Når åndsvitenskapen har blitt c-viten, eller automatfunksjoner - er vesenet på bølgelengde med universets grunnenergi - dvs. allkjærligheten. Da inntreer den permanente kosmiske bevissthet og vesenet er derved blitt til et "J-menneske".
- 1893 Den i bibelen omtalte "kristi gjenkomst" er altså opplevelsen av kosmisk bevissthet - eller "den hellige ånd" som det står i bibelen.
- 1894 Verdensgjenløserne er vesener fra høyere bevissthetsverdener eller kloder som preges av absolutt nestekjærlighet - som fødes på Jorden for å føre eller nedplante de høyere verdensimpulser her.
- 1895 Verdensgjenløserne er åndelig suverene. De lar seg ikke "friste" av dyriske levemåter og primitive handlinger. Deres væremåter er fullkommenhet i kraft av den kosmiske bevissthet som han har tilegnet seg på andre kloder. De er upåvirkelige av baktalelse, og forfølgelse fra primitive uvitende jordmennesker.
- 1896 Skal et "modent" vesen kunne komme fra I-stadiet til J-stadiet, må det altså ha tilgang til livsmysteriets løsning som dagsbevisst vitenskap.
- 1897 I de kommende århundrer vil vi bli vitne til at mange I-mennesker glider over til J-stadiet, og får permanent kosmisk bevissthet. Denne fødsel inn i Guddommens bevissthet vil etter hvert bli en helt vanlig eller allmen begivenhet i jordsfæren.
- 1898 Når vesenet er blitt dobbeltpolet, er det verken mann eller kvinne. Det har nå begjær etter å elske alle - uansett kjønn. I første instans som dobbeltpolig vil det kanskje i særlig grad søke å gi kjærlighet til vesener av samme "kjønn" - liksom en slags kontrast til den kamp som det har ført mot disse gjennom hele dyreriket.
- 1899 Nå kan altså vesenet elske alle medvesener - helt uavhengig av medvesenets skjønnhet, seksuelle attributter eller ytre form. Det stiller nå ingen krav om å bli gjenelsket - det ønsker kun å gi av sin sympati - uten noe krav om å motta noe tilbake. Det elsker da selve det iboende Guddommelige vesen - selve "Jeg'et" eller "ånden". Noen form for sjalusi eller skinsyke kan ikke oppstå i denne kjærligheten - noe mørke kan ikke dannes her.
- 1900 Men det vil gå lang tid før J-stadiets uselviske seksuelle drift kan gi opphavet en så fullkommen kulminasjonsutløsning som den dyriske orgasme kan sitt opphav. Den enpolige, dyriske utløsning vil etter hvert mettes og degenereres. Dvs. den normale utløsning i samleiet er på en måte utlevd og mettet, og vesenet lenges så til å kjærtegne vesener av sitt eget kjønn. Dette er en total uselvisk kjærtegn utfoldelse.

- 1901 Der hvor den motsatte pol åpnes for tidlig, vil denne pols åpning og kontakt med hjernen avføde lidelser og problemer for opphavet. Man kan si at det er å blande menneskelig seksuell kraft med dyrisk seksuell kraft. Dette overdimensjonerer de dyriske prinsipper - det drepende prinsipp.
- 1902 J-menneskets seksualitet fordrer ingen eiendomsrett over noe vesen. I den menneskelige seksuelle akt forekommer det ingen forelskelse eller egoistiske sympatier. Her bygger seksualiteten på prinsippet "heller gi enn ta". Man kan således ha intim seksuell kontakt - dvs. gi intime kjærtegn til mange forskjellige mennesker - uten å ha noe ønske om å eie disse vesener. Man slipper derved disse "normale" vanskeligheter som følger i den dyriske seksualitetens vei. Dessuten behøver ingen der å frykte for at uønsket forplantning skal skje - da forplantningen ikke lenger er koblet til den seksuelle utløsning. Her vil alle ønske å glede alle - ettersom alle her er i et Guddommelig kosmisk familieskap - basert på uselvvisk kjærlighet.
- 1903 Det ferdige J-menneskets seksuelle struktur bringer individet evnen til rent organisk å kunne elske sin neste som seg selv. I det riktige menneskeriket eksisterer ikke enpoligheten - dvs. mann og kvinne. Her er "gudesønnen" på "Guds Trone" - og sanser her livsmysteriets løsning som direkte sanseopplevelser.
- 1904 Det seksuelle prinsipp utløser seg også etter hunger og mettelsesprinsippet. Ja - det er faktisk selve grunnstammen i det nevnte prinsipp-
- 1905 Selv i det rene dyreriket er den motsatte pol tilstede - selv om den framtrer mer eller mindre latent. Den blir å regne som en ubevisst underbevissthets-funksjon i forhold til den herskende polen.
- 1906 "Dyret" er altså ikke riktig menneske før begge polene er i en harmonisk likevekt i overbevisstheten. Den seksuelle hunger er da ikke mer enpolet, men dobbeltpolet.
- 1907 K- mennesket er det ferdigutviklede menneske som har utviklet en organisme som er like fullkommen i å formidle enpolig seksualisme.
- 1908 Når vesenet har utviklet en organisme som er 100% skapt til å være et redskap for å elske alle, da oppstår det et riktig menneskerike på Jorden. Det trenges da ikke lenger vilje eller B-viten/øving i å elske hverandre, men det er her blitt til C-viten eller automatfunksjon.
- 1909 Før det ferdige menneske har fått "frigjort" seg med sine fra dyreriket nedarvede, enpolige kjønnsorganer, kan det ikke 100% utløp for riktig menneskelig seksualisme. Den topolige seksuelle opplevelse vil således kun være til stede i fantasien. Dvs. et topolig vesen som har seksuell utløsning med eget "kjønns" vesener - forestiller seg i fantasien å være det motsatte kjønn, og partneren være av eget kjønn. En slik seksuell akt mellom to topolige

"kvinner" vil da bety at de begge rent imaginært forestiller seg å være "mann" ovenfor den andre. Altså forestiller de seg selv som den maskuline part og partneren forestilles som den feminine - altså kvinne - hvilket hun da også er i dette eksempelet.

- 1910 Når individet dras mot eget kjønn så er det pga hunger utløst av den motsatte pol. Vesener som ved stimulering av egne kjønnsorganer rent imaginert forestiller seg en partner av motsatt kjønn er fortsatt "normalt" seksuelt innstilt, dvs. hovedpolen dirigerer fortsatt de seksuelle begjær.
- 1911 Et innsperret vesen eller en fange bør få tilgang til et normalt seksuelt liv - med en naturlig partner. I motsatt fall vil det kunne medføre seksuelle avsporinger i kommende inkarnasjoner.
- 1912 Den kosmiske fødsel og derved topolighetens åpning, vil alltid gå forut for legemets ferdigutvikling mot topolighet. Det tar jo tid å fullkommengjøre de talentkjerner som skal skape det riktige menneskes om til fullkommenhet.
- 1913 Det ferdige menneseks organisme har en seksuell følsomhet som kommer til uttrykk gjennom alle kroppens celler og organer. Det kan føle vidunderlig glede bare ved å være sammen med et annet vesen. Dette topolige vesen utstråler ren kjærlighet uten vilkår. Her dirigeres alt etter loven om "heller gi enn ta". Enhver evne til forelskelse eller seksuelt eiebegjær er nå for lengst degenerert.
- 1914 Hos K-mennesket eksisterer alt som seksuell reaksjon eller den høyeste ild i renkultur. Å møte et annet menneske - å berøre det, å kjærtegne det - er en lykke, en salighet som overgår all jordisk forstand - all jordisk nytelse. Her ønsker alle å tjene hverandre - å frigjøre hverandre.
- 1915 Menneskets seksuelle kulminasjons-utløsning vil for K-mennesket skje gjennom kysset. Dette å ville kjærtegne med kyss er en menneskelig talentkjerne i utvikling.
- 1916 Derfor ser vi at kysset tas mer og mer "i bruk" også innfor enpolig seksualisme. Kyss er ofte innledningen til samleie. Dette viser at utviklingen går mot topolig seksualisme. Mennesket får større og større trang til å ville kjærtegne med kyss og beføling. Kysset er uavhengig av kjønnsorganet, og kan gis til alle uansett kjønn.
- 1917 Når det fremtidige riktige mennesket skal kunne få en kulminasjonsutløsning gjennom kysset, så kreves det at begge parter er på en nær beslektet seksuell bølgelengde. Denne kommer til uttrykk på vesenenes tunge og leppeceller, som har en utpreget følsomhet for et topolig vesen.
- 1918 Disse ferdige mennesker utstråler en kjærlighet til alle levende vesener. En kjærlighet som besetter alt levende som de kommer i berøring med. De bærer

nestekjærligheten i deres hjerter - gjennom deres væremåte og innstilling ovenfor omgivelsene. De er "Guds bilde" åpenbart i kjøtt og blod.

- 1919 Den seksuelle utløsningsakt er den aller høyeste sansefølelse av behagsfølelser og salighet. Hos dyret er denne utløsningsakt knyttet sammen med forplantningsevnen som vi vet. Hos de laverestående dyr befordres denne seksuelle hunger av kjønnsorganenes naturlige hunger eller livsfunksjon. Disse avføder et uimotstålig begjær etter kjønnslig berøring med det motsatte kjønn. Inn i disse veseners seksuelle utløsningsakt vil det skinne inn et overjordisk lys av velbehag, som det ikke finnes sidestykke til på det fysiske plan.
- 1920 Etersom det er gjennom kjønnsorganene at vesenet får sin aller høyeste velbehagsopplevelse, er disse organer de høyeste sanseredskaper som eksisterer. Vi kan si at de er de høyeste kjærtegnorganer.
- 1921 I selve orgasmen er de to parter sammensmeltet i hverandres ånd. De er her i få sekunder forenet i livsopplevselens kulminasjon. I få sekunder kan Guddommens Ånd eller intuisjons-energien skylle gjennom kroppene. De får her et glimt av "himmelrikes rike."
- 1922 De seksuelle organer er også livszoner for levende mikrovesener. De levende vesener som "befolker" de seksuelle organer er vesener som utstråler den aller høyeste Guddommelige energi eller salighet i berøring med et annet vesen. De er fysiske medier for salighetsenergi - som er energi fra ekstasen ved opplevelsen av gullkopier fra den Guddommelige verden. Dette er den høyeste livsopplevelse i fysisk materie.
- 1923 Intuisjons-energien alene kan ikke danne noe fysisk legeme eller organ i legemet. Derfor må denne energien gå i forbindelse med de grunnenergier som er av en slik natur at de kan danne legeme. Slik blir de seksuelle organer en sone eller provins i legemet hvor disse vesener kan inkarnere.
- 1924 I hjernen og nervesystemet har intelligens-energien sitt sete, mens følelses-energien har opprinnelse i hjerte- og blodsystemet.
- 1925 I mage og fordøyelses-regionene finner vi de krigerske mikroindivider som har det drepende prinsipp som livsfundament. Dette er den mikrokosmiske dødssone.
- 1926 Muskulaturen er den del av organismen hvor instinkt-energien dominerer. Her *anes* kun behag og ubehag. Skjelettet og ben-strukturen er senter for hukommelses-energien eller mineralriket i fysisk manifestasjon. Mineralriket er jo overskuddsenergi fra SalighetsRiket som i makrokosmos først sees som lysende tåker, før disse trekker seg sammen til soler og kloder. På det mellomkosmiske plan er det denne energi som nærmest som fysisk ild kobler vesenet til koblingscellen av egg- og sædcellen og derved påbegynner fosterdannelsen.

- 1927 Gjennom Det Riktige Menneslegemet kan vesenet sanse de høyere energier, hukommelse, intelligens og intuisjon.
- 1928 De sympatiske anlegg består av to store organregioner - igjennom hvilke de kosmiske energier fordeles i organismen: *1: gjennom den ene organregion styres innstrømningen av salighetsenergi og Intuisjons-energi i instinktform - samt primitiv følelse.* Dette er det enpolde organsett - enten som maskulint eller feminint fremtredende vesen. *2: den andre organregionen er redskapet for utløsningen av hele den intellektuelle side ved vesenet.* Det vil si følelse, intelligens og delvis intuisjon.
- 1929 Bak disse to organsett finnes den regulerende talentkjerne med "hjemsted" i overbevisstheten. Denne hoved-talentkjerne er en slags moderkjerne for er en slags moderkjerne for alle de øvrige. Fra dette organ reguleres det seksuelle prinsipp- eller manifestasjonen av "den høyeste ild" i alle dens faser. Dette moderorgans regulering gjør at vesenene kan fremstå i alle de millionfoldige nyanser.
- 1930 Hos et maskulint vesen finnes dets intellektuelle, skapende evner i den mer eller mindre fremtredende feminine pol.
- 1931 Tilsvarende har et "hunvesen" sin feminine pol den beherskende faktor. Både han- og hunddyret har i renkultur av den enpolige tilstand, kun interesse av ektemake og avkom. Altså er det selvoppholdelsesdriften som er den dominerende drift.
- 1932 I dette enpolige dyriske rike finner vi kilden til all disharmoni - alt ubehag og lidelse. Alt av "det onde" har sin dypeste opprinnelse her i "denne pol".
- 1933 Med veksten av den motsatte pol i vesenet, begynner det å få en bevissthetsfære som ligger utenfor det rent parringsmessige. "Menneskebevisstheten" begynner her å få innpass i bevisstheten hos dyret - og da gjennom den motsatte pol i vesenet.
- 1934 Til dyrets seksualisme henhører kun fysisk forplantning, mens den menneskelige seksualitet også inkluderer det psykiske eller sjelelige område.
- 1935 Den ordinære pol har alltid sitt utløsningssenter i de seksuelle organer. Den motsatte pol derimot har sitt utløsningssenter i hjernen. Hos det normale jordiske menneske er disse to sentrer sterkt adskilte. Men etter hvert vokser det fram en forbindelse mellom disse to sentrer - en slags hovednerve av psykisk karakter. Når forbindelsen mellom disse to seksuelle sentrer er etablert, vil vesenet bli fullstendig våkent dagsbevisst i sin motsatte pol. Det vil nå kunne føle en sympati med vesener av både eget og det motsatte kjønn, uten å være bundet av å bli forelsket. Denne forelskelseevnen er derved opphørt samtidig som topoligheten oppstår.

1936 I denne fullkomne topolige tilstand er ikke vesenene lenger "kvinner og menn". De er et slags "frikjønn". Disse vesener kan etter hvert selv materialisere sine legemer fra psykisk overskuddsstoff fra andre levende veseners organismer - eller det som Martinus her kaller for "A-stoff". Dette stoff eksisterer i alle levende veseners aura. Når da en materialisasjon skal skje (her den første tiden - i en treningsfase) - vil noen særlige utviklede vesener skape mulighet for at dette stoff kan komme i kontakt med "A-kraften" fra et vesen på det åndelige plan. Denne kraften utløses via vesenets talentkjerner i skjebneelementet. Denne legemsdannelsen skjer i lydtempo - sammenlignet med den "materielisasjon" som skjer i moderslivet i fosterutviklingen. Likeledes skjer den motsatte prosess, altså de-materieliseringen i lydtempo. På dette stadium er menneskene blitt "Gudemennesker" som "automatisk" elsker sin neste som seg selv.

1937 Som topolige vesen fortsetter vesenet på sin lyse vei gjennom menneskeriket, Visdomsriket, Den Guddommelige Verden, SalighetsRiket og så igjen inn planteriket. Men her skjer det igjen at vesenet blir enpolig, hvilket jo er en forutsetning for kretsløpets fortsettelse eller bestående. Men forskjellen i enpoligheten fra siste dyrerike er at nå er vesenet fremtredende i det motsatte kjønn. Altså at en mann eller hankjønnsvesen i denne spirals dyrerike vil bli en hun i neste spirals dyrerike. Vesenet kan altså ikke på normal og fullkommen måte oppleve å være hankjønn og hunkjønn i ett enkelt kosmisk kretsløp. Det er nødvendig med to kretsløp for å kunne oppleve dette. For så vel maskulinitet og femininitet er genialiteter på basis av en lang utvikling med gradvis oppøvning av talenter som de øvrige automatiske kroppsfunksjoner er det.

1938 Den høyeste ild er det fundamentale bak alle levende veseners fremtreden. Den bestemmer alle kretsløp, regulerer lys og mørke - etter vesenenes egne ønsker og begjær. Den er selve kjernen i enhver handling og tanke. Uten den høyeste ild - ingen bevissthet, ingen organisme, ingen skapelse, ingen opplevelse, intet univers og intet liv.

Dette var det siste stykket i LIVETS BOG del 5 (studiegjennomgang fra tirsdag 18.sept 1984 - rune)